

Zpráva o činnosti klubu KSČM v Poslanecké sněmovně PČR v období mezi IV. a V. sjezdem KSČM

Vývoj zastoupení KSČM v Parlamentu České republiky v období mezi IV. a V. sjezdem

Na konci roku 1995, v době konání IV. sjezdu KSČM, byl klub KSČM (dále též PK) v Poslanecké sněmovně Parlamentu (dále též PSP) desetičlenný. Šlo o důsledek rozdělení klubu Levého bloku - koalice

Komunistické strany Čech a Moravy a Demokratické levice České a Slovenské federativní republiky, jak vznikl po volbách do České národní rady v roce 1992. K rozdělení došlo na začátku roku 1994 v důsledku rozpadu Rady Levého bloku, změny hnutí Demokratické levice ve Stranu demokratické levice s jinou politickou orientací a uzurpování názvu Levý blok pro nově vzniklou politickou stranu, kterou vytvořili především poslanci z vedení bývalého koaličního klubu.

Složení klubu je uvedeno v tabulce č. 1 a. Ke konci volebního období, už po poslední schůzi Poslanecké sněmovny v květnu 1996, nastoupila na uvolněné místo po zemřelém poslanci Levého bloku Vladimíru Řezáčovi Ludmila Brynychová.

Vytvoření vlastního poslaneckého klubu KSČM v počtu 10 poslanců po přechodu většiny dřívějšího klubu LB převážně do nově vzniklé politické strany umožnilo zachování KSČM jako parlamentní politické strany a tedy její praktické přežití na reálné politické scéně.

Bylo pochopitelné, že snížení dřívějších 35 poslaneckých hlasů koalice LB na 10 poslaneckých hlasů KSČM bylo doprovázeno odpovídajícím snížením šancí na úspěch uvnitř PSP. Situace navíc byla komplikovaná postupně vzrůstajícími antikomunistickými tendencemi u poslanců LB, které vyvrcholily významným materiálním poškozením KSČM v důsledku novely zákona o politických stranách. Na druhé straně ustavení samostatného klubu KSČM a profesionalita parlamentní práce členů tehdejšího klubu se odrazila nejen v respektu k tomuto klubu v rámci Parlamentu, ale i celé KSČM. Zachování tváře tehdejších poslanců klubu KSČM se - vedle vystupování a aktivit strany jako celku - pak logicky pozitivně promítlo i do postupně vzrůstajících volebních sympatií.

Po volbách v roce 1996 se klub při získaných 10,33 % hlasů zdvojnásobil na 22 poslanců (tabulka 1b). Tento výsledek mj. prokázal odsouzení politiky bývalých poslanců LB většinou levicově orientované části společnosti a znamenal dobrý základ pro pozdější zvyšování vlivu KSČM.

Všichni poslanci zvolení v roce 1996 pracovali po celé zkrácené volební období do června 1998, které bylo charakterizováno vyrovnáním poměru koalice-opozice a nestabilitou. Toto období vyústilo v rozpad vládnoucí koalice a změnu vlády. Druhá pravicová Klausova vláda se tedy nedožila ani půldruhého roku své činnosti a na přelomu let 1997/8 došlo spolu s vytvořením dočasné vlády Josefa Tošovského k dohodě o předčasných volbách do Poslanecké sněmovny.

Z nich vyšla Komunistická strana Čech a Moravy v červnu 1998 mírně posílena, když překročila 11 % získaných hlasů a počet poslanců se zvýšil na 24. V tomto složení pracuje PK dodnes a svou činností přispívá k dalšímu vzrůstu pozic KSČM.

Poslanecký klub a volební program KSČM

Poslanci zvolení na kandidátních listinách KSČM v jednotlivých volebních obdobích realizovali v rozdílných politických podmínkách nikoli individuální zájmy, ale jednoznačně zájmy nepřivilegovaných vrstev občanů, kteří jsou odkázáni na svou vlastní práci fyzickou i duševní nebo dokonce na špatný sociální systém.

Vzhledem k tomu, že volební program KSČM vycházel z poznávací činnosti strany, byl tento program vždy aktuální a politicky využitelný. Další velkou výhodou bylo, že na sestavování samotného programu se kandidáti na poslance a poslanci sami podíleli, a tak k jeho naplňování měli velmi blízko.

V rozdílných politických podmínkách byly podle situace používány různé nástroje, aby alespoň část programu mohla být realizována. To se dařilo s různou mírou úspěšnosti, a to i přesto, že KSČM byla důslednou opoziční stranou, nebyla stranou vládní ani nestála v pozici strany nikoli vládní, ale s vládou úzce spolupracující. Tuto pozici nebylo možné zaujmout ani po volbách v roce 1998.

Proto mnohé formy práce na realizaci volebního programu měly především politický vliv na utváření veřejného mínění o KSČM a je nutno je považovat více za investici do budoucnosti než za momentální zisk bezprostředně se projevující v reálném životě. Přesto se dařilo využít síly hlasů komunistických poslanců i k přijetí či zamítnutí nebo alespoň ovlivnění konkrétní podoby mnoha zákonů, a to vždy s ohledem na cíle formulované ve volebním programu.

V závěru prvního volebního období, kdy volební program KSČM muselo obhajovat pouze 10 poslanců, se stala jedním z účinných nástrojů prosazení politiky forma podání k Ústavnímu soudu, kterou se například podařilo zajistit zrušení řady antikomunistických vyhlášek přijímaných pod tlakem ultrapravice a fašizujících skupin.

Bez povšimnutí odborné i občanské veřejnosti nezůstala ani další podání poukazující na protiústavnost některých zákonů, např. ve věci volebních kaucí, sociálních příspěvků zdravotně postiženým občanům, bezplatného poskytování učebnic, studijních stipendií atd. Ačkoli vzhledem k politickému složení Ústavního soudu nebyla podání KSČM u tohoto soudu vždy úspěšná, jednalo se vždy o výraznou formu realizace volebního programu a politiky KSČM v činnosti poslaneckého klubu s významně pozitivním dopadem do veřejného mínění.

V krátkém období teoretické převahy opozice nad vládnoucí koalicí ODS, ODA, KDU-ČSL v roce 1996-7 bylo možné použít jako účinný nástroj realizace volebního programu zejména vlastní návrhy zákonů, resp. jejich novel. Tyto návrhy a jejich přijetí tak jasně ukázaly, že skončilo období, kdy pravice a zejména ČSSD argumentovaly, že volit KSČM nemá smysl, protože komunisté nic neprosadí.

Zároveň bylo rozhodující, že KSČM nebyla vnímána jen jako kritik poměrů, ale jako politická strana, která ke kritice přidává i vlastní reálné návrhy na řešení. Tím se podařilo zmařit záměr pravice, aby KSČM byla spojována se SPR-RSČ a prohlašována za extremistickou stranu, která nemá žádný vliv.

Prosazení některých návrhů pak mělo nejen politický dopad, ale i dopad do reálného života občanů, kteří se buď lépe mohli dovolat svého práva nebo měli větší ochranu (novela trestního zákona, zákona o zbraních a střelivu a zákona o Ústavním soudu) či přímo dokladovalo schopnost KSČM prosadit novou úpravu společenských vztahů na potřebné úrovni doby (novela zákona o rodině, zrušení zákona o trvalém usídlení kočujících osob, zpřísnění zákonů na úseku boje proti obchodu s drogami).

Ostatní návrhy pak pomohly, i když nebyly přijaty, vysvětlit skutečnou politiku KSČM, která je jinak buď ve veřejnoprávních sdělovacích prostředcích zkracována nebo opomíjena. Šlo zejména o trvalý úkol KSČM zajistit doplnění ústavy o institut referenda, a to nejen našimi návrhy, ale i jednoznačnou podporou všech k tomu směřujících návrhů, ať je předložil kterýkoli politický subjekt. Dále klademe maximální pozornost na návrhy k zajištění odpovědnosti poslance svému voliči.

Významný a zásadní význam měla i kampaň za zajištění suverenity státu, a to především v souvislosti s Česko- německou deklarací a vstupem do NATO, či rozhodné odmítnutí války proti suverénní Svazové republice Jugoslávie (dále též SRJ).

Volební program KSČM tak byl hlavním vodítkem, ale i nástrojem prosazování politiky strany poslaneckým klubem jako celkem i jeho jednotlivými členy, a to všemi formami. Rozhodující přitom byla forma legislativní, tj. návrhy zákonů a jejich novel, návrhy na zrušení některých zákonů či vyhlášek předkládané Ústavnímu soudu. Důležitou formou bylo podávání interpelací - jen v posledním volebním období bylo předneseno více než dvacet pět ústních interpelací a podáno na sto interpelací písemných.

Poslanci však pracovali i formou návštěv na ústředních úřadech, okresních úřadech a dalších institucích. Jako nezastupitelná se ukázala i forma trvalé spolupráce se samosprávami, která si vyžaduje další propracování a systematickosti, aby mohla mít v budoucnu ještě větší účinek.

Jednotlivé kroky klubu tak vždy alespoň zčásti schůdnou cestou vedly k naplnění volebního programu tak, aby strana jako celek mohla vždy obhájit jednotu svých slov a činů. Proto jsme se nepouštěli do populistických hesel ani do nerealizovatelných slibů, o nichž soudíme, že v dlouhodobé politické perspektivě více uškodí než krátkodobě pomohou.

Poslanecký klub a orgány KSČM

Poslanecký klub KSČM je zastoupen v orgánech Komunistické strany Čech a Moravy jednak přímým členstvím předsedy PK ve VV ÚV KSČM, jednak zastoupením volených funkcionářů KSČM-členů klubu v tomto orgánu. Členy výkonného výboru je tak v současné době 6 poslanců (M. Grebeníček, Z. Klanica, M. Ransdorf, V. Exner, V. Filip, J. Maštálka). VV ÚV KSČM pravidelně na každém jednání projednává zprávu o činnosti PK.

Kromě toho jsou někteří poslanci členy ÚV KSČM jako zástupci svých krajů (kromě jmenovaných poslanců s. K. Vymětal, P. Kováčik, J. Kohlíček a A. Svobodová).

Orgány KSČM věnují pozornost zejména spolupráci poslanců se stranickým odborným aktivem, který působí při ÚV KSČM ve formě odborných skupin a zájmových skupin. Problematikou operativního řízení a koordinace činnosti odborného aktivu komunistické strany se zabývá jedno z oddělení ÚV KSČM, které současně zprostředkovává styk mezi odbornými a zájmovými skupinami a poslaneckým klubem. Práce odborných a zájmových skupin je pak metodicky řízena prostřednictvím Koordinační rady odborných skupin, jejímiž členy jsou všichni vedoucí odborných a zájmových skupin a další straničtí funkcionáři, včetně předsedy poslaneckého klubu.

Po volbách do Poslanecké sněmovny v roce 1996 a zařazení jednotlivých poslanců do práce ustavených sněmovních výborů postupně docházelo k zapojení poslanců za KSČM do práce příslušné odborné, případně zájmové skupiny při ÚV KSČM. Snahou je udržet kontinuitu vztahu mezi odbornou, zájmovou skupinou a poslancem, který ve Sněmovně danou problematiku zpracovává. Současně jsou touto těsnou spoluprací mezi odbornou skupinou a poslancem postupně vytvářeny podmínky k vzájemnému operativnímu přenášení projednávané problematiky z Poslanecké sněmovny do odborné skupiny a naopak. Přes dílčí problémy je tím zajištěno koordinování vzájemných stanovisek představitelů strany a poslanců PK KSČM na projednávané okruhy otázek a problematik.

Nedílnou součástí této úzké spolupráce je využití v odborných či zájmových skupinách zpracovaných odborných stanovisek a koncepčních materiálů, které byly v řadě případů současně i podkladovými materiály pro vypracování volebního programu strany, který následně ve své činnosti na půdě Sněmovny jednotliví poslanci zvolení za KSČM naplňují.

Trvalá pozornost je při spolupráci mezi poslaneckým klubem a odbornými skupinami věnována odbornému a legislativnímu posuzování ve sněmovně projednávaných návrhů zákonů a dalších materiálů, které jsou odborným aktivem jednotlivých skupin hodnoceny z pohledu potřeb a legislativních záměrů KSČM; zejména je posuzována přijatelnost Sněmovnou projednávaných materiálů z hlediska jejich návaznosti na volební program KSČM a zájmy širokých vrstev občanů naší země.

Do budoucna je v uvedené oblasti nutno hledat cestu, jak výše uvedenou spolupráci dále zkvalitnit a zefektivnit, zajistit alespoň částečnou úhradu nákladů spojených s činností odborného aktivu strany pro potřeby Poslaneckého klubu KSČM, a především se zaměřit na získávání mladých odborníků do odborného aktivu strany.

Klub spolupracuje rovněž s Teoreticko-analytickým pracovištěm, které ve své činnosti formuje teoretická hlediska a koncepce další činnosti strany, tato spolupráce je však zatím na začátku.

Poslanecký klub a jeho zastoupení v orgánech Poslanecké sněmovny

Ani v jednom z volebních období se nepodařilo prosadit proporcionální zastoupení poslanců za KSČM v orgánech Sněmovny. Při vytváření orgánů PSP ve 2. i 3. volebním období předložil klub vlastní návrhy, a to na všechny funkce, které by KSČM přináležely, pokud by byl dodržen princip poměrného zastoupení (jeden místopředseda PSP, 2-3 předsedové výborů, jeden předseda stálé delegace meziparlamentní instituce atd.). V situaci, která se ve Sněmovně po volbách vyvinula, bylo ve třetím volebním období dosaženo pouze dvou míst místopředsedů výborů (M. Ransdorf, K. Vymětal).

Plného zastoupení se nepodařilo dosáhnout ani v zahraničních delegacích Parlamentu. Tyto skutečnosti jsou způsobeny jen nedodržením principu poměrného zastoupení.

V této věci stále platí usnesení PK o možnosti mezinárodně politicky těchto nedemokratických rozhodnutí Sněmovny využít například prezentací takových rozhodnutí na půdě Evropského parlamentu, Parlamentního shromáždění Rady Evropy či jinde. Po změnách ve stálých delegacích PSP v meziparlamentních institucích, při kterých opět nebyly respektovány nároky klubu KSČM, o této skutečnosti klub informoval Radu Evropy a T. Jirousová se na protest proti tomuto jednání neúčastnila jejího jednání. Klub dále zvažuje možnost obstrukce, tj. veřejného oznámení neúčastnit se na takových mezinárodních jednáních s odvoláním na uvedený důvod.

PK na základě zkušeností z minulého volebního období uplatnil ofenzivní přístup při formování tzv. parlamentních skupin přátel, které otevírají širší možnost komunikace ze zahraničím i velvyslanectvími jednotlivých zemí v ČR. Tak získal klub předsednictví v některých dosud ustavených skupinách (např. Slovensko, Rusko, Ukrajina, Francie, Estonsko, Čína, Pákistán, aj.), funkci místopředsedy v dalších skupinách a již navázal kontakty s některými velvyslanci. To má velký vliv na rozšiřování vlivu KSČM v mezinárodní politice a vytváření možností pro úspěšnou aktivitu na neformálním základě.

V dané souvislosti je nutno zmínit se i o politickém postavení klubu KSČM v současné Poslanecké sněmovně.

Je realitou, že většina politických stran, zejména ODS, US a KDU - ČSL, navenek deklaruje, že s PK nespupracuje. Fakticky to není pravda, i když nelze opomenout, že při jiné politické situaci (výsledku voleb) by to nejméně kluby ODS a US rády udělaly.

PK zaznamenal již všechny druhy spolupráce, včetně ryze politicky účelové (tj. požadavek KDU-ČSL a US o pomoc při hlasování, chybí-li jim 1, 2 resp. 11 hlasů na určité politické kroky, např. zařazení bodu do programu schůze PSP, podání ústavní stížnosti, předložení návrhu na vyslovení důvěry vládě).

Větší spolupráci, včetně vyšší pravidelnosti, má PK s klubem ČSSD, zejména proto, že některá levicová řešení vláda nemůže prosadit bez hlasů PK KSČM. Část poslanců ČSSD přitom přímo navrhuje, aby tyto záležitosti oba kluby prosazovali společně, část poslanců tento přístup realizuje z donucení.

Je znám i nejmén jeden případ spolupráce PK KSČM s kluby ČSSD a KDU-ČSL (nešlo tedy jen o rozpočet). Zde jsou sice prvky spolupráce velmi skromné, ale nikoli poslední; spíše jde o individuální podporu nebo o pokus KDU-ČSL prosadit vlastní návrh s pomocí hlasů ČSSD a KSČM. Jde většinou

o takové politické otázky, které korespondují s naším volebním programem a je možné je podpořit i proto, že svou podporu podmíníme podporou jiného našeho návrhu.

Systém práce POSLANECKÉHO KLUBU

Prostřednictvím činnosti poslaneckého klubu je realizována politika a volební program KSČM ve vrcholném zákonodárném sboru České republiky ve prospěch voličů a občanů ČR. Aby tomu tak bylo, má klub stanovena pravidla a systém jednání a chování jednotlivých členů i celého klubu v jednacím řádu.

Členové klubu jsou si ve svých právech a povinnostech, daných Ústavou ČR, jednacím řádem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, jednacím řádem klubu, Stanovami KSČM, Zásadami spolupráce mezi KSČM a poslanci Parlamentu ČR zvolenými na kandidátkách KSČM a rozhodnutími volených orgánů KSČM, rovni. Uvnitř klubu se neuplatňují vztahy nadřízenosti a podřízenosti, ale kolektivní rozhodování při respektování jednotlivých názorů.

Aby klub byl reprezentován navenek a jeho práce byla systematicky organizována a řízena, volí si vedení klubu, a to předsedu a 2 místopředsedy, tajnou volbou z návrhů VV ÚV KSČM a členů klubu. Vedení pravidelně předkládá jednání celého klubu zprávu o své činnosti.

Jednání poslaneckého klubu je organizováno návazně na systém práce orgánů Sněmovny. Každé pondělí je tak vyhrazeno pro činnost poslanců ve volebních krajích, každé úterý až na výjimky zasedá poslanecký klub. Není to ale jediné jednání klubu, protože v průběhu zasedání Poslanecké sněmovny se klub schází k projednání aktuálních problémů operativně mnohokrát, často každý den.

Těžištěm jednání klubu je příprava na zaujetí stanoviska a názoru na předložené poslanecké a vládní návrhy zákonů a různé informace a zprávy, které projednávají výbory a schůze Sněmovny. Při této činnosti je prakticky aplikována politika KSČM a její volební program do konkrétních postojů poslanců a celého klubu. Je to realizační výstup práce celé strany směrem do společnosti.

Protože všichni nemohou důkladně dělat všechno, základem pro zaujetí kolektivního stanoviska je práce garanta, kterého klub v návaznosti na odbornost a zařazení poslanců do výboru stanoví pro každý sněmovní tisk. Jeho povinností je důkladně se seznámit s obsahem tisku, zajistit v případě potřeby odbornou expertizu či stanovisko odborné skupiny ÚV KSČM a pro jednání klubu připravit stanovisko. V něm zejména porovná materiál s politikou a volebním programem KSČM a navrhne klubu, jak se má zachovat při jeho projednávání v orgánech Sněmovny, včetně možnosti snažit se vlastními pozměňovacími návrhy napravit předložený návrh zákona do podoby, která bude podle představ KSČM ve prospěch občanů. Garant spolupracuje i s dalšími poslanci klubu, kteří mu předkládají své názory a stanoviska.

Celý klub potom jedná o tomto garantem navrženém přístupu klubu. Výsledkem je buď usnesení klubu, které je přijato nadpoloviční většinou členů klubu a doporučuje se jím členům klubu způsob hlasování, nebo stanovisko klubu, pro všechny závazné, na kterém se ovšem musí shodnout všichni členové klubu.

Je přípustné, aby člen klubu hlasoval ve Sněmovně odlišně od doporučení klubu, ale je povinen své rozhodnutí ostatním členům klubu vysvětlit. Znamená to, že jednotlivý poslanec si může po oznámení a vysvětlení ponechat svůj názor a podle něj se chovat.

Pokud by se ovšem některý poslanec hodlal při hlasování chovat odlišně od volebního programu KSČM, je povinen své rozhodnutí vysvětlit i VV ÚV KSČM. K nejvýznamnějším rozhodnutím, jako např. návrh státního rozpočtu či důležitým mezinárodně politickým rozhodnutím, se konají společná jednání VV ÚV KSČM a poslaneckého klubu, na kterých se sjednotí postup poslaneckého klubu ve Sněmovně s politickým posouzením Výkonného výboru. Navíc členové VV ÚV KSČM mají právo se účastnit každého jednání poslaneckého klubu a naopak poslanci jednání VV ÚV KSČM. To jsou formy, které zabezpečují důsledné propojení nejvyššího výkonného stranického orgánu s realizačním týmem, kterým je poslanecký klub.

Výše uvedený postup přináší vysokou míru shody názorů na postup ve Sněmovně, kvantifikovaný ve vysoké shodě hlasování. Ve druhém volebním období jednotnost hlasování ve

všech klubech přesáhla 90%, u klubu KSČM byla 93,2%. V tomto volebním období (resp. do 15. schůze) hlasoval klub jednotně v 92,8%, což představuje nejjednotnější hlasování mezi všemi poslaneckými kluby ve Sněmovně. 1/

1/ údaje vycházejí z analýzy zpracované časopisem Parlamentní zpravodaj, zdrojovými daty jsou hlasování poslanců na schůzích PSP

Ve druhém volebním období byla přítom účast poslanců KSČM na hlasování 90,6 %, ve třetím volebním období je ještě mírně lepší (90,9%) - opět jde o nejlepší pozici mezi všemi poslaneckými kluby v PSP.

K úspěšné činnosti klubu je vytvořeno rovněž profesionální zázemí klubu, které je hrazeno ze státních prostředků v rámci rozpočtu Poslanecké sněmovny. Spočívá v činnosti sekretariátu PK a externích spolupracovníků. Každý poslanec má navíc ve volebním kraji asistenta, který koordinuje činnost poslance a zabezpečuje mu spojení s problémy kraje, lidí, podniků, sdružení občanů atd.

Systém práce Poslaneckého klubu je podřízen základním úkolům - naplňování politiky KSČM a volebního programu KSČM. Ve svých principech stojí na základech kolektivního posuzování a rozhodování se širokým napojením na stranickou a občanskou veřejnost. Jsou v něm plně rozvinuty všechny prvky demokratických principů jednání a respektování menšiny většinou. Jen tak se klubu daří vystupovat jako jednotný celek, který je na vysoké odborné a politické úrovni, je čitelný, ví co chce a je respektován kluby ostatních politických stran v Poslanecké sněmovně. Tento kredit je podporován i osobními vlastnostmi a vztahy členů klubu mezi sebou i k ostatním poslancům.

Nejvýznamnější legislativní iniciativy klubu

Období od IV. sjezdu KSČM spadá do tří volebních období Poslanecké sněmovny. Každé z těchto období mělo svá dále uvedená specifika daná počtem poslanců KSČM, poměrem sil v Poslanecké sněmovně i rozdílným přístupem vlád Klause, Tošovského a Zemana k aktivitám poslanců KSČM.

Činnost poslaneckého klubu se řídila legislativním plánem PK, který vycházel z volebního programu KSČM a byl pololetně aktualizován. Na zpracování návrhů zákonů se podílely odborné skupiny ÚV KSČM, externí spolupracovníci i sympatizanti KSČM mezi odbornou veřejností.

Návrhy předložené PK nebo jednotlivými poslanci nad rámec legislativního plánu reagovaly na aktuální situaci v PSP a ve společnosti. Byly vždy v PK projednány a posouzeny z hlediska jejich souladu s volebním programem KSČM. PK KSČM je v PSP obecně hodnocen jako legislativně nejaktivnější.

1. volební období (od IV. sjezdu do poloviny r. 1996):

Jednoznačná převaha pravice, přetrvávající antikomunismus ve společnosti i v PS a alternativa jiných "přijatelnějších" opozičních subjektů nedávala PK naději na prosazení vlastních návrhů zákonů. Přesto poslanci KSČM několik významných návrhů předložili:

- návrh zákona o podnikání politických stran a hnutí obsahoval zákaz podnikatelské činnosti politických subjektů, možnost podnikání v rámci obchodní společnosti
- zákon o státním jazyce definoval češtinu jako státní jazyk a stanovil pravidla pro jeho užívání
- novela zákona o státní sociální podpoře obsahovala návrh na plošné vyplácení dětských přídavků, zvýšení příspěvku na bydlení a zavedení zdravotního příplatku
- novela zákona o důchodovém pojištění navrhovala snížení věkové hranice pro odchod do důchodu, obsahovala institut minimálního důchodu a jiný princip valorizace důchodů
- novela zákona o zaměstnaneckých radách se týkala právního postavení zaměstnaneckých rad
- zákon o referendu zaváděl do praxe institut referenda a zabýval se jeho prováděním
- novela zákona o Ústavním soudu reagovala na některé problémy stávajícího zákona

2. volební období (červenec 1996 - červen 1998):

Je charakterizováno posílením PK (22 členů, lepší odborné složení PK), ale i celkovým posílením levice v PS. Společnost si začíná uvědomovat špatnou hospodářskou situaci, následují neúčinné balíčky, neúčinný začíná být i verbální antikomunismus. Rozpory v Klausově vládě a její následný pád se projevují i menší disciplinovaností poslanců vládních stran, kteří jsou v některých případech ochotni podpořit návrhy bez ohledu na předkladatele. Návrhy PK KSČM jsou často podporovány dalšími opozičními kluby (ČSSD, SPR-RSČ). V tomto dvouletém volebním období bylo přijato 6 návrhů předložených PK, některé další prošly do tzv. druhého čtení, řada odmítnutých návrhů alespoň poukázala na nutnost řešení dané problematiky a inspirovala vládu k předložení vlastních legislativních iniciativ vycházejících z původních návrhů PK.

PŘIJATÉ NÁVRHY :

- novela zákona o rodině byla obsáhlou novelou stávajícího zákona, upravující zejména otázku rozvodů, svěření dětí do výchovy a stanovení výše výživného na děti
- novela trestního zákona obsahovala zvýšený postih drogové kriminality
- novela zákona o zbraních a střelivu upravovala aktuální stav v oblasti držení zbraní myslivci
- novela zákona o Ústavním soudu znamenala posílení kolektivního prvku rozhodování Ústavního soudu
- zákon na ochranu zvířat upravoval možnost norování, později byl vetován prezidentem republiky
- zákon o trvalém usídlení kočujících osob zrušil diskriminační právní úpravu zaměřenou proti rómské komunitě

Z DALŠÍCH PŘEDLOŽENÝCH NÁVRHŮ ZÁKONŮ:

- novela Ústavy obsahovala návrh na vypuštění Senátu z Ústavy
- novela Ústavy zaváděla institut referenda
- návrh na zrušení lustračních zákonů
- novela zákona o důchodovém pojištění obsahovala změny
- výše důchodů i způsobu jejich vyplácení
- novela zákona o sociální potřebnosti obsahovala opatření v dané oblasti orientovaná ve prospěch nejnižších příjmových kategorií
- zákon na ochranu dítěte obsahoval řadu kroků, jejichž cílem bylo omezit a zpřísnit postih týrání a zneužívání dětí, jejich ovlivňování pornografií a dalšími negativními jevy
- zemědělský zákon reagoval na problémy zemědělství a navrhoval některé kroky ke zlepšení současného stavu
- novela školského zákona se týkala zavedení bezplatného vzdělávání na středních odborných školách a bezplatného poskytování školních učebnic a pomůcek na základních a středních školách
- novela zákona o přestupcích obsahovala úpravu některých stávajících pojmů a výši postihu, především v oblasti ochrany dětí
- novela trestního zákona navázala na novelu přestupkového zákona novela zákona o cenách obsahovala možnost zavedení cenového moratoria zejména na bydlení a služby s tím spojené, pohonné hmoty a některé další citlivé komodity, jejichž cenový nárůst byl pro občany nadměrně zatěžující
- novela zákona o státním zastupitelství navrhovala posílení pravomocí státního zastupitelství
- novela zákona o volbách do PČR reagovala na politickou situaci a navrhla zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny a provedení nových voleb
- novela zákona o volbách do zastupitelstev obcí nově upravovala povinnosti kandidujících, zejména snižovala nároky na nezávislé kandidáty
- novela občanského soudního řádu zaváděla kroky, směřující ke zvýšené ochraně věřitele a k rychlejšímu postupu soudů v oblasti vymáhání obchodních závazků
- novela zákona o soudních poplatcích navazovala na předchozí novelu a rozpracovávala ji
- návrh zákona o registrovaném partnerství zaváděl možnost úpravy soužití párů stejného pohlaví smlouvou, což by zrovnoprávněvalo homosexuály

3. VOLEBNÍ OBDOBÍ (OD ČERVNA 1998):

Přestože výsledek voleb naznačoval posílení levice a vlády se ujala ČSSD, v PSP nadále strany bývalé pravicové koalice (ODS, US, KDU-ČSL) disponují většinou, což jim umožňuje vetovat nejen vládní návrhy, ale i návrhy PK KSČM, který posílil na 24 členů. Změnil se ale zejména vztah PK KSČM ke klubu ČSSD, který přes částečnou shodu volebních programů vesměs návrhy PK KSČM

odmítá s tím, že podobné záměry má do budoucna i jejich vláda. Přestože se legislativní aktivita PK zvýšila (za jeden rok jsme předložili více než 20 návrhů), došlo pouze k přijetí dvou zákonů a až na výjimky bývají návrhy KSČM zamítnuty již v tzv. 1. čtení. PK hledá cestu k zvýšení průchodnosti návrhů u nepolitických předloh i spolupředkladatelstvím s poslanci jiných PK, což sice zvyšuje akceptovatelnost návrhů, na druhé straně ale bývá podíl PK KSČM (zejména mediálně) opomíjen. Úspěšnější je v mnoha případech prosazování našich věcných pozměňujících návrhů k vládním předlohám při projednávání ve výborech (viz např. vládní zákon o státním rozpočtu)

Z PŘEDLOŽENÝCH NÁVRHŮ, KTERÉ BYLY ZAMÍTNUTY:

- novela Ústavy obsahovala možnost ztráty mandátu poslance v případě jeho přechodu do jiné politické strany, než na jejíž kandidátní listině byl zvolen
- novela jednacího řádu PSP se týkala promítnutí uvedeného problému do tohoto zákona
- zákon o novomanželských půjčkách umožňoval zvýhodněné poskytování půjček mladým manželstvím na vymezené účely, především na pořízení a vybavení bytu
- novela zákona o dani z příjmu výrazně zvyšovala položky tvořící nezdanitelnou část příjmů na děti a zaváděla další odpočet při narození dítěte
- novela zákona o stavebním spoření a státní podpoře obsahovala zvýšení státním příspěvků stavebnímu spoření a možnosti spořit i vyšší částky
- novela zákona o obcích navrhovala upravit počty členů obecních rad a obecních zastupitelstev, specifikovat jejich pravomoci a upravovala obdobnou problematiku v zákoně o hlavním městě Praze
- návrh na zrušení lustračního zákona předpokládal zrušení zákona č. 279/1992 a zákona 451/1991, které odporují mezinárodním dohodám a dokumentům MOP
- novela zákoníku práce obsahovala postupné zkracování pracovní doby v ČR
- novela zákona o veřejném zdravotním pojištění navrhovala plně hradit zdravotní péči poskytovanou pojištěncům mladším 18 let
- novela zákona o veřejném zdravotním pojištění se týkala regresních náhrad, tj. náhrad škody a nákladů léčení v souvislosti s újmami na zdraví zaviněnými třetími osobami
- novela trestního zákona zpříšňovala trestní postih za rabování v případech živelných nebo průmyslových katastrof
- novela zákona o státní sociální podpoře, která obsahuje plošné poskytování dětských příspěvků a jejich zvýšení, snížení frekvence prokazování příjmové situace rodin u sociálního příspěvku a příspěvku na bydlení a zavedení zdravotního příplatku pro osoby, které vynaložily na zdravotní péči částku vyšší než 5.000 Kč za rok
- novela Ústavy, omezující pravomoc prezidenta republiky udělovat milost

DO TZV. DRUHÉHO ČTENÍ BYLY PROPUŠTĚNY NÁSLEDUJÍCÍ NÁVRHY:

- zákon o referendu zaváděl institut všelidového hlasování, specifikoval jeho rozsah a závaznost a další otázky o referendu (zamítnut ve 2. čtení)
- zákon o partnerském soužití navrhuje umožnit dvojicím stejného pohlaví soužití obdobné manželství s výjimkou možnosti osvojení dětí (projednávání dosud nebylo ukončeno)
- zákon o českém jazyce, který stanovuje rámcová pravidla pro používání a ochranu češtiny jako jazyka ČR (projednávání dosud nebylo ukončeno).

PŘIJATA BYLA:

- novela trestního zákona, obsahující kroky proti pytláctví a zavádějící zvýšenou ochranu členů lesní, vodní apod. stráže
- novela zákona o sociálním zabezpečení, která obsahuje vyplácení peněžních dávek sociální péče osobám celodenně pečujícím o zdravotně postižené.

PŘEDLOŽENY A DOSUD NEPROJEDNÁNY JSOU NÁVRHY:

- zákona o Horské službě, který stanoví základní legislativní rámec pro činnost této důležité organizace
- návrh novely ústavního zákona o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, která navrhuje posunutí účinnosti ustavení zákona mj. vzhledem k nepřipravenosti českého právního řádu na změny v oblasti vztahu státní správy a územních samospráv.

Činnost PK v rámci PS se neomezuje na předkládání návrhů zákonů, ale využívá i všech dalších možností vyplývajících z jednacího řádu PS, jakými jsou např. pravidelné návrhy na zařazení dalších bodů do schůze PS, jimiž reaguje PK na aktuální situaci (např. v zemědělství) a žádá o podání zpráv odpovědných členů vlády.

PK plně využívá institutu písemných i ústních interpelací k řešení celospolečenských i místních problémů a v široké míře v nich uplatňuje náměty našich členů a sympatizantů. V případech zjištění vážných nedostatků v činnosti státních orgánů a selhání kontrolních funkcí exekutivy navrhl PK zřízení parlamentní vyšetřovací komise (např. POLDI Kladno, olomoucká kauza). Podrobněji příloha B.

MIMOPARLAMENTNÍ ČINNOST POSLANCŮ

Činnost poslaneckého klubu mimo Sněmovnu spoluvytváří obraz současné KSČM před veřejností. Jedná se především o propagaci a prosazování volebního programu KSČM mezi stranickou a občanskou veřejností, a to jak v ČR, tak na mezinárodní úrovni. Tato činnost se prolíná se stranickou angažovaností a mediální prezentací klubu a jednotlivých poslanců.

Mezi nejvýznamnější mimoparlamentní aktivity poslaneckého klubu KSČM pravidelně patří tyto aktivity (formou účasti apod.):

- demonstrace proti přijetí Česko-německé deklarace
- protestní shromáždění a demonstrace proti vstupu ČR do NATO
- organizace petiční akce proti vstupu ČR do NATO a za přijetí zákona o referendu
- návštěva čtyřčlenné delegace poslaneckého klubu ve Svazové republice Jugoslávie (dále též SRJ) v roce 1999 jako výraz podpory jugoslávského lidu proti letecké agresi států NATO proti SRJ a situaci v Kosovu a Metochii
- poslanci za KSČM stáli v čele prvních demonstrací proti agresi NATO ve SRJ
- organizace oslav MDŽ na půdě Poslanecké sněmovny (1998, 1999) a dalších místech
- účast na mezinárodních konferencích a seminářích

Mezi nejvýznamnější mimoparlamentní aktivity jednotlivých poslanců KSČM patří:

- účast poslanců na slavnostech levicového tisku - Haló novin v Praze a Naší pravdy v Ostravě
- účast na setkání česko-slovenské vzájemnosti ve Frýdlantu nad Ostravicí a ve Strážnici nebo v Holíči
- účast na setkání s občany pod Kunětickou horou, na zemské hranici na Lázkou a jinde
- účast na oslavách narozenin spisovatele, bojovníka proti fašismu Vladislava Vančury v Háji ve Slezsku (Vančurovo léto)
- účast na pracovních seminářích a dalších akcích Levicových klubů žen (setkání na hradě Helfštýn aj.)
- účast na mezinárodních seminářích a poradách, publikační a pedagogická činnost.

POSLANCI KSČM ROVNĚŽ AKTIVNĚ PRACUJÍ A ANGAŽUJÍ SE V DALŠÍCH OBLASTECH:

- 13 poslanců pracuje v zastupitelstvech obcí
- 10 poslanců je členem ÚV KSČM
- 21 poslanců je členem odborných skupin ÚV KSČM, 3 jsou členy KROS
- 2 poslanci jsou předsedy OV KSČM
- 2 poslanci jsou členy OV KSČM, 2 členy KR KSČM
- 2 poslanci jsou členy Ústředního operativního volebního štábu ÚV KSČM
- 1 poslanec je členem představenstva a.s. FUTURA
- 3 poslanci jsou členy OSČMS, 1 členem ČMKOS
- 1 poslankyně je členkou Levicového klubu žen, předsedkyní Republikové rady Levicových klubů žen
- 4 poslanci jsou členy správní rady nadací a občanských sdružení (z toho 3 ve funkci předsedů)

- 3 poslanci jsou členy Českého svazu včelařů, jeden předsedou ÚV ČSV (pracoval rovněž ve funkci prezidenta APISLAVIE - Federace včelařských organizací střední a východní Evropy)
- 2 poslanci jsou členy Advokátní komory
- 2 poslanci jsou členy České lékařské komory
- 2 poslanci jsou členy Českého svazu chovatelů, 3 členy Českého svazu rybářů, 2 členy Českého svazu zahrádkářů, 2 členy tělovýchovných jednot, 1 členem České společnosti vědeckotechnických parků
- 1 poslanec je členem vládní komise pro rozdělení 350,0 miliónů Kč ze státního rozpočtu (návrh KSČM) pro tvorbu nových pracovních příležitostí v souvislosti s útlumovým programem OKD
- 1 poslankyně je vedoucí pionýrské skupiny.

MEDIÁLNÍ POLITIKA POSLANECKÉHO KLUBU

Prezentace PK ve všech formách sdělovacích prostředků byla v uplynulém období jednou z priorit PK.

V zásadě šlo o dva úkoly:

- pokud možno prolomit informační blokádu, která je utvářena vůči KSČM jako straně i jejímu PK
- využít možnost prezentování politického programu KSČM a aktivit klubu a vytvářet objektivní obraz KSČM.

Klub pravidelně pořádal tiskové konference (dále též TK) či se poslanci účastnili TK organizovaných ÚV KSČM. Na TK se vystřídali postupně opakovaně téměř všichni členové PK. Témata TK jsou dlouhodobě plánována a TK jsou (i termínově) koordinovány s tiskovým oddělením ÚV KSČM. O formě i četnosti TK je nutno pro další období uvažovat tak, aby připoutaly ještě větší zájem zpravodajů. Reakce na TK jsou zatím v drtivé většině skromné, což je zčásti dáno i záměrem médií o KSČM minimálně informovat.

Jedním z pilířů mediální politiky PK byla prezentace PK v tisku. Těžko zastupitelnou roli hrály a hrají Haló noviny, a to jak prostřednictvím pravidelného zpravodajství o dění ve Sněmovně, tak častými rozhovory s poslanci a rovněž vlastními články poslanců, které byly věnovány specifickým problémům, většinou vycházejících ze zařazení jednotlivých poslanců do výborů Sněmovny a aktuálně projednávaných zákonů. V poslední době je s dobrým ohlasem zařazena souhrnná analytická informace z jednání PSP.

Podrobná informace o aktivitách PK je obsažena formou Arény v Naší pravdě.

Přes tyto snahy nelze konstatovat, že uvedenou cestou se daří podrobně a objektivně informovat veřejnost (a to ani stranickou) o práci klubu a jeho aktivitách ve Sněmovně i mimo ni. Stále přetrvává problém, že ostatní sdělovací prostředky záměrně o činnosti PK KSČM mlčí, popřípadě podávají informace z velké části zkreslené, neúplné nebo i zcela nepravdivé. K těmto praktikám často přistupuje i parlamentní zpravodajství deníku Právo, které je žel stále ještě hlavním informačním zdrojem pro velkou část členské základny KSČM. Poslanci se tak opakovaně a dlouhodobě dostávají do situace, kdy na stranických akcích musí téměř pravidelně vyvracet dezinformace nebo podávat i nejzákladnější informace o činnosti poslaneckého klubu.

Členové klubu se neustále snaží prezentovat své názory a představy i v jiných než stranických novinách. Několik článků věnovaných povětšinou odborné problematice bylo uveřejněno v Právu, stejně jako řada více či méně rozsáhlých rozhovorů. Podobně tomu bylo v Zemských novinách.

Členové PK se snaží co nejčastěji vystupovat i v nejučinnějších médiích, tedy na televizních obrazovkách a ve vysílání rozhlasových stanic. Četnost těchto vystoupení a tematiku vysílání však pochopitelně nemohou ovlivnit. V televizních vystoupeních se v různých pořadech vystřídali prakticky všichni členové klubu. Hlavní zájem jsme měli o vystoupení v diskusních pořadech typu Co týden dal, Partie, Sedmička a v reakcích na společenské dění, např. Televizní noviny a "21".

Od voleb v roce 1998, zejména však v poslední době, lze konstatovat, že oproti předcházejícímu období je patrná poněkud častější účast našich zástupců na těchto pořadech. Z hodnocení na úrovni PK, tiskového oddělení ÚV KSČM, ale i z názorů, které přicházely z okresů, lze konstatovat, že členové PK reprezentovali KSČM důstojně a kvalifikovaně. Nedostatky, které byly

registrovány, se týkaly spíše dalšího posílení argumentační báze vystupujících a formálního pojetí vystoupení a byly poučením pro další práci.

Vzhledem k výše uvedenému faktu informační blokády byla pravidelně zajišťována účast členů klubu i v pořadech dalších, jako je např. Gilotina. PK vycházel z toho, že sice jde o pořad zábavný, ale přítomnost zástupce PK je signálem a připomenutím toho, že tu KSČM je. I vystoupení v tomto pořadu byla hodnocena kladně.

Výraznou pozitivní odezvu získala relativně častá vystoupení členů PK KSČM v průběhu jugoslávské krize. Svoji roli sehrálo i to, že KSČM byla jediným důsledným odpůrcem agrese NATO v SRJ, a tuto pozici uměla ve vystoupeních potvrdit argumentačně. Je možná škoda, že v době konfliktu nebylo možno více mediálně zúročit cestu zástupců PK do SRJ.

Z pohledu do budoucnosti je poněkud problematická účast v pořadech typu Kotel. Naši zástupci prokázali, že umíme obstát i v takových pořadech, způsob vedení pořadu je však opakovaně kritizován diváky, nejen členy KSČM; je na zváženu, zda do budoucna na takových pořadech participovat.

V dalším období by se mělo navázat na započatou profesio-nální přípravu poslanců pro televizní vystoupení.

Pokračovat je třeba v důrazném upozorňování Rady pro televizní a rozhlasové vysílání, že procento času prezentace KSČM v televizích zejména veřejnoprávní neodpovídají jejímu volebnímu výsledku.

Dosahem menší význam má rozhlas, což ale neznamená, že by byl klubem podceňován. Vysílací struktura ČR i dalších stanic však prakticky vynechává větší diskusní pořady. Členové PK se opakovaně (do zrušení pořadu) zúčastnili pořadu Klobouk, dále pak diskusních pořadů věnovaných zejména politice zaměstnanosti, agresi v Jugoslávii, církevním restitucím aj.

Novým prostředkem pro prezentaci klubu je internet. Jde nepochybně o perspektivní prostředek komunikace zejména s mládeží, a to i přes jeho zatím relativně malé rozšíření v domácnostech. Prezentace PK se rodí, jsou však již vyhotoveny a prezentovány některé stálé rubriky. Stálejší a kvalitnější podoba a zejména způsob prezentace PK na internetu se připravuje. Cílem je aktuálně a kvalifikovaně informovat i ty skupiny obyvatel, které s jinými formami prezentace KSČM nepřicházejí do kontaktu.

Někteří poslanci mají zřízeny pro komunikaci s veřejností vlastní www. stránky. Internet jako specifické medium si zaslouží v brzké době zásadní koncepční rozhodnutí a kroky nejen na úrovni PK, ale celé KSČM.

Výše uvedené aktivity byly jmenovány s ohledem na práci poslanců v Praze Velká část aktivit je však soustředěna do regionů. Zde platí, že nejčastěji bývají zveřejňovány výstupy z v místech pořádaných tiskových konferencí v regionálním tisku a kabelové televizi. Na prezentaci v regionech, včetně prezentace v regionálních rozhlasových i televizních pořadech, je třeba se soustředit, neboť se zde otevírá (stejně jako v případě internetu) prostor jak obejít informační bariéru.

Celkově je nutno konstatovat, že mediální prezentace bude do budoucna vyžadovat zvýšenou pozornost. Je třeba posílit profesionální přípravu vystupujících (co do obsahu i formy), provázat účelně práci a možnosti poslanců s prací okresních výborů KSČM a tiskového oddělení ÚV KSČM, využít nové formy, které nabízí nejen internet, a pokračovat v osvědčených cestách.

Jako velký problém, který doposud nebyl uspokojivě vyřešen, je vnitrostranická informovanost. Ačkoliv se nejedná o problém specificky se týkající poslaneckého klubu, ale o obecný vnitrostranický problém, členové PK pociťují naléhavou potřebu tuto oblast vnitrostranické práce změnit k lepšímu.

Forma vnitrostranické informace pomocí diskety se ukázala málo efektivní, a to i přes dobrou úroveň jejího zpracování. Důvodem malého zájmu a využití diskety je několik (špatné technické vybavení výpočetní technikou, "ostych" při práci s počítačem u většiny starší generace aj.). Jako perspektivnější se v době masového rozvoje internetu jeví jeho popularizace a širší využití.

příloha A

Tabulka 1: Složení POSLANECKÉHO KLUBU v jednotlivých volebních obdobích

a/ 1995-1996

Jméno poslance	funkce v PK	volební kraj
PaedDr. Květoslava Čelišová	místopředseda PK	Severočeský
RNDr. Václav Exner, CSc.	předseda PK	hl. město Praha
Václav Frank		Středočeský
JUDr. Jiří Hájek		Jihočeský
Ing. Josef Mandík		Východočeský
JUDr. Dalibor Matulka		Jihomoravský
JUDr. Jan Navrátil		Jihomoravský
RSDr. Ing. Svatomír Recman		Severomoravský
doc. RSDr. Jaroslav Štrait, CSc.		Východočeský
PhDr. Vratislav Votava		hl. město Praha

b/1996-1998

Jméno poslance	funkce v PK	volební kraj
PaedDr. Květoslava Čelišová		Severočeský
RNDr. Václav Exner, CSc.		hl. město Praha
JUDr. Vojtěch Filip	předseda klubu	Jihočeský
Václav Frank		Středočeský
Ing. Jaroslav Gongol, CSc.		Severomoravský
doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc.		Jihomoravský
Josef Houzák	místopředseda PK/od 1997	Severočeský
MUDr. Taťána Jirousová		Jihočeský
doc. PhDr. Zdeněk Klanica, DrSc.		Jihomoravský
Ing. Pavel Kováčik		Jihomoravský
Ing. Josef Mandík		Východočeský
MUDr. Jiří Maštálka		Západočeský
JUDr. Dalibor Matulka	místopředseda PK/do 1997	Jihomoravský
PhDr. Miloslav Ransdorf, CSc.		Severomoravský
RSDr. Ing. Svatomír Recman		Severomoravský
JUDr. Zuzka Rujbrová	místopředsedkyně PK	Jihomoravský
doc. PhDr. Alena Svobodová, CSc.		Východočeský
Petr Šimůnek		hl. město Praha
RSDr. Hana Škorpilová		Středočeský
doc. RSDr. Jaroslav Štrait, CSc.		Východočeský
Ing. Miroslav Vacek		Západočeský
Ing. Karel Vymětal		Severomoravský

c/1998- dosud

Jméno poslance	funkce v PK	volební kraj
Ing. Ludmila Brynychová		Severočeský
PaedDr. Květoslava Čelišová		Severočeský
RNDr. Václav Exner, CSc.		hl. město Praha
Ing. Stanislav Fischer, CSc.		hl. město Praha
JUDr. Vojtěch Filip	předseda klubu	Jihočeský
Václav Frank		Středočeský
Ing. Jaroslav Gongol, CSc.		Severomoravský

doc. PhDr. Miroslav Grebeníček, CSc.	Jihomoravský
Ing. Pavel Hojda	Západočeský
Josef Houzák	Severočeský
MUDr. Taťána Jirousová	Jihočeský
doc. PhDr. Zdeněk Klanica DrSc.	Jihomoravský
Ing. Jaromír Kohlíček, CSc.	Severočeský
Ing. Pavel Kováčik	Jihomoravský
Ing. Josef Mandík	Východočeský
MUDr. Jiří Maštálka místopředseda PK	Západočeský
JUDr. Dalibor Matulka	Jihomoravský
PhDr. Miloslav Ransdorf, CSc.	Středočeský
RSDr. Ing. Svatomír Recman	Severomoravský
JUDr. Zuzka Rujbrová místopředsedkyně PK	Jihomoravský
doc. PhDr. Alena Svobodová, CSc.	Východočeský
doc. RSDr. Jaroslav Štrait, CSc.	Východočeský
Miroslava Vlčková	Severomoravský
Ing. Karel Vymětal	Severomoravský

Tabulka 2: Srovnávací tabulka složení klubu

ROK	počet členů klubu	počet žen absolutně/%	průměrný věk při zvolení poslancem	VŠ vzdělání
1995	10	1/10%	45,0	9
1996	22	5/22,7%	48,5	19
1998	24	6/25%	48,4	21

Tabulka 3: Přehled o zastoupení poslanců v orgánech sněmovny a stálých delegacích

	1995	1996	1998
vedení PSP	0	0	0
předseda výboru	0		
0			
místopředseda výboru	0	0	2
předseda a místopředseda podvýboru	0	0	3
stálá delegace do Parlamentního shromáždění Rady Evropy	0	Taťána Jirousová/člen	Taťána Jirousová/náhradník
stálá delegace do Parlamentního shromáždění OBSE	Vratislav Votava Jan Navrátil	Václav Exner	Václav Exner
stálá delegace do Evropského parlamentu	0	Zdeněk Klanica	
Zdeněk Klanica		Jiří Maštálka	Jaromír
stálá delegace do	Kohlíček		

Meziparlamentní unie Svobodová stálá delegace do Shromáždění	0	Alena Svobodová	Alena
Západoevropské unie 2/0 stálá delegace do Středoevropské iniciativy	0	0	
předseda a místopředseda skupin přátel MPU	0	Vojtěch Filip 1/0	Miloslav Ransdorf 16/4

2/ dnes pod názvem Parlamentní shromáždění NATO

Nejvýznamnější parlamentní aktivity PK v PSP

a/ 1. volební období- prosinec 1995 / červen 1996

37. schůze Poslanecké sněmovny/ prosinec 1995

Klub KSČM polemizoval s vládními východiský státního rozpočtu a požadoval změny v rozpočtu na příští rok. Konstatoval, že struktura rozpočtu nevytváří předpoklady ke stabilizaci ekonomiky. Navrhované příjmy státního rozpočtu jsou podceněny. Rozhodování o regionálních výdajích komplikuje neexistence vyšších územních samosprávných celků. Státní rozpočet na rok 1996 neskýtá záruku vyřešení zásadních problémů, mezi něž patří například vytvoření potřebných podmínek pro zvýšení konkurenceschopnosti českého průmyslu, zajištění dostatečné podpory státu pro export a zastavení dlouhodobého růstu deficitu obchodní bilance. Výdaje na důchody nezajišťují jejich žádoucí vývoj v oblasti vazby důchodů na vývoj průměrných mezd, narůstá rovněž nepříznivá situace v bytové výstavbě. Klub KSČM navrhl řadu změn státního rozpočtu, jeho celkovou koncepci nepodpořil. Rozpočet podpořilo 114 poslanců: 4 ČMUS, 22 KDU-ČSL, 6 KDS, 5 LSNS, 14 ODA, 63 ODS.

Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s tím, že Česká republika vyšle do mírové operace mnohonárodních sil pod vedením Severoatlantické aliance (NATO) k plnění mírové dohody v bývalé Jugoslávii českou vojenskou jednotku. Sněmovna souhlasila s vysláním mechanizovaného praporu armády v počtu do tisíce vojáků z povolání a vojáků v další službě na základě dobrovolnosti, a to na dobu jednoho roku. Poslanci ro něž odhlasovali podřízenost českého armádního mechanizovaného praporu v mírové operaci v Bosně velitelským orgánům NATO. Sněmovna také vyslovila souhlas s tranzitem cizích vojsk přes území ČR v souvislosti se zmíněnou mírovou operací. Konkrétně šlo o tranzit vojsk NATO a dalších států zúčastněných v Partnerství pro mír.

Zároveň byly rozhodnutím sněmovny zrušeny sankce uvalené rezolucemi Rady bezpečnosti OSN na Jugoslávskou svazovou republiku (JSR), k jejichž uplatňování přistoupila i ČR. Jejich platnost zůstane zachována pouze pro území kontrolovaná bosenskými Srby v Bosně a Hercegovině. Vyplynulo to z novely zákona o opatřeních ve vztahu k JSR, kterou na návrh vlády poslanci rovněž přijali v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN z 22. listopadu, kterou bylo rozhodnuto platnost sankčních opatření ve vztahu k JSR pozastavit. Podle rezoluce se však toto pozastavení sankcí nevztahuje na bosenskoserbskou stranu do doby, kdy se jednotky bosenských Srbů stáhnou za linii separace podle definitivní mírové dohody. Klub KSČM uvedené návrhy nepodpořil a ve vystoupeních členů klubu toto záporné stanovisko vysvětlil.

Návrh podpořilo 126 poslanců: 20 ČSSD, 5 ČMUS, 22 KDU.ČSL, 6 KDS, 3 LSNS, 12 ODA, 58 ODS.

39. schůze Poslanecké sněmovny / únor 1996

PŘÍLOHA B

Poslanecká sněmovna v prvním čtení podpořila, z časových důvodů však již neprojednala návrh novely zákona týkající se podnikání politických stran a hnutí. Podle návrhu by uvedené subjekty nesměly vlastním jménem provozovat podnikatelskou činnost, mohly by se však podílet na založení právnické osoby či působit jako její členové nebo společníci. Zpracovatelé tak reagovali na rozhodnutí Ústavního soudu z října 1995, kterým byl zrušen absolutní zákaz podnikání politických stran. Soud tak

dal možnost parlamentu upravit nově danou problematiku v souladu s Ústavou, nikoli poskytnout politickým subjektům neomezenou podnikatelskou svobodu.

Návrh podpořilo 48 poslanců: 4 ČSSD, 5 ČMUS, 9 KSČM, 6 KDU-ČSL, 1 KDS, 12 LB, 1 LSNS, 3 nezařazení, 4 ODA, 3 ODS.

Sněmovna neschválila návrh zákona o státním jazyce, předložený KSČM. Předkladatelé návrh zdůvodnili tím, že se podle stále intenzivněji prosazuje tendence k zatlačování češtiny ve veřejném životě a k benevolentnímu ustupování cizím jazykům v oblastech a situacích, které by měly zůstat doménou českého jazyka. Návrh stanovoval češtinu jako úřední a vyučovací jazyk, který by měl být užíván při vnitrostátním vysílání rozhlasových a televizních programů apod.

Návrh na zamítnutí podpořilo 73 poslanců: 7 ČSSD, 3 ČMUS, 16 KDU-ČSL, 2 KDS, 2 LSNS, 9 ODA, 34 ODS.

40. schůze Poslanecké sněmovny / březen 1996.

Sněmovna vyřadila z programu návrhy novel zákona o státní sociální podpoře, důchodovém pojištění a zaměstnaneckých radách. Vzhledem ke konci volebního období tak předlohy již nemohly být projednány.

Cílem novely zákona o důchodovém pojištění bylo snížit věkovou hranice pro odchod do důchodu. Podle návrhu by měl být znovu zaveden institut minimálního důchodu a vytvořen progresivní mechanismus valorizace důchodů. Důchody by se měly zvyšovat automaticky o růst celkového indexu spotřebitelských cen nebo průměrné reálné mzdy. Výše důchodu by měla být rovna částce životního minima v případě, že důchod je jediným zdrojem příjmu. Navrženo bylo také zrušit ustanovení, podle něhož starobní důchod nenáleží těm osobám důchodového věku, které mají navíc příjem z výdělečné činnosti s výjimkou podnikatelské.

Vyřazený návrh novely zákona o státní sociální podpoře předpokládal opětovně zavedení plošného vyplácení dětských přídatků, zvýšení příspěvku na bydlení a rozšíření sociálních dávek o zdravotní příspěvek.

Návrh na vyřazení bodů z programu podpořilo 110 poslanců: 2 ČSSD, 5 ČMUS, 24 KDU-ČSL, 5 KDS, 11 ODA, 63 ODS.

Již v prvním čtení poslanecká sněmovna zamítla návrh ústavního zákona o referendu, který jí byl předložen členy poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy. Tento návrh předpokládal možnost předkládat občanům České republiky k rozhodnutí v referendu zásadní otázky svrchovanosti, územní celistvosti a územního uspořádání ČR. Referendum měl podle návrhu vyhlášovat předseda sněmovny na základě usnesení, referendum by vyhlásil rovněž na základě petice požadující vypsání všelidového hlasování, kterou by podepsalo nejméně 250.000 občanů. Rozhodnutí vzdele z referenda by bylo přijato, vyslovila-li by se pro něj nadpoloviční většina všech občanů oprávněných hlasovat. Otázky by musely být formulovány tak, aby na ně bylo možné odpovědět pouze "ano" nebo "ne". Referendum o stejné otázce by se mohlo opakovat nejdříve za pět let. V této lhůtě by nebylo možné rozhodnutí přijaté v referendu změnit a zpravidla ani zrušit, přičemž by mělo závaznost ústavního zákona.

Návrh na zamítnutí podpořilo 56 poslanců: 1 ČMUS, 9 KDU-ČSL, 4 KDS, 7 ODA, 34 ODS, 1 ONH.

Komunističtí poslanci současně předložili návrh novely zákona o Ústavním soudu, jenž měl rozšířit jeho pravomoci o možnost rozhodovat o případném prezidentově návrhu na zrušení výsledků referenda. Podle návrhu by byl totiž prezident v případě, že shledal průběh referenda neústavním, oprávněn takové podání učinit. Ústavní soud by pak mohl potvrdit výsledky referenda nebo vyhovět prezidentovu podání. Vzhledem k nepřijetí návrhu ústavního zákona o referendu však vzali předkladatelé tento související návrh zpět.

Komunistická strana Čech a Moravy nemohla souhlasit s kladným hodnocením současného stavu České republiky, jak je v Poslanecké sněmovně přednesl prezident Václav Havel. Havlovo hodnocení se např. vůbec nedotklo ekonomického stavu České republiky. Souhlas lze vyslovit s obecnými tezemi z Havlova projevu o stavu demokracie a s body, v nichž zazněl kritický tón. Klub KSČM souhlasil s rozsáhlou kritikou současného stavu, pokud jde o to, co se vládě nepodařilo předložit jako dobré legislativní návrhy a o to, co se nepodařilo v tomto volebním období naplnit ve vztahu k ústavě.

b/ 2. volební období- červen 1996 / červen1998

Klub KSČM během úvodních jednání v červenci 1996 prosazoval zásadu poměrného zastoupení v orgánech sněmovny (v intencích této zásady navrhl do funkce místopředsedy Sněmovny Miroslava Vacka) a dodržování ustanovení jednacího řádu Sněmovny. Princip poměrného zastoupení však byl na základě dohod mezi ODS, resp. vládní koalicí, a ČSSD anulován a Sněmovnou byl přijat účelový protizákonný výklad jednacího řádu, a to zejména v otázce způsobu voleb předsedů výborů. Na tuto skutečnost a důsledky z toho vyplývající v rozpravě klub opakovaně upozorňoval. Klub KSČM vzhledem k tomuto nerespektování principu poměrného zastoupení nenavrhl nikoho ze svých členů na funkce ve vedení výborů ani do funkcí předsedů stálých komisí a vedoucích delegací do meziparlamentních organizací. Během jednání klub opakovaně protestoval proti vyloučení dvou poslaneckých klubů z účasti na demokratickém obsazení parlamentních funkcí.

3. schůze Poslanecké sněmovny / červenec1996.

Hlavním bodem schůze bylo projednání žádosti vlády České republiky o vyslovení důvěry. Stanovisko Poslaneckého klubu KSČM konstatovalo, že slušná opozice nemůže staronovou vládu chválit, neboť navazuje na čtyři roky nedemokratické vládní arogance a nezodpovědnosti. Vláda se snažila asociálními pokusy ušetřit na chudých a středních vrstvách, a odmítala jakoukoli podporu proexportní politiky a ochrany domácího trhu. Za nevěrohodné PK považuje přihlášení se současné vlády k účinnému boji s kriminalitou mimo jiné kvůli tomu, že bývalý kabinet dopustil praní špinavých peněz, daňové úniky a nekontrolovatelné čachry ve výprodeji státního podnikatelského majetku. Populistický je slib vlády snižovat daně na úkor snižování podílu veřejných výdajů na hrubém domácím produktu. PK vyslovil nesouhlas s dosavadní ideologickou zahraniční politikou, která přeceňuje vztahy se západními státy a podceňuje zejména možnosti ekonomické spolupráce s východními zeměmi, a žádal přehodnotit stanovisko ke vstupu do NATO bez referenda. Klub KSČM vládní prohlášení z těchto i dalších důvodů, přednesených v rozpravě, nepodpořil.

Důvěru vládě vyslovilo 98 poslanců; 67 ODS, 18 KDU-ČSL a 13 ODA (poslanci za ČSSD se hlasování nezúčastnili).

4. schůze Poslanecké sněmovny/ / červenec 1996

Sněmovna požádala svým usnesením vládu, aby předložila koncepci procesu odluky církví od státu včetně příslušných legislativních návrhů na majetkové zabezpečení církví a zajištění jejich financování. Stalo se tak po dlouhém a procedurálně složitém jednání na návrh KSČM. Pro návrh hlasovalo 96 poslanců: 58 ČSSD, 20 KSČM, 18 SPR-RSČ.

Poslanecká sněmovna zamítla návrh novely Ústavy České republiky, který předložili komunističtí poslanci, a který předpokládal zrušení druhé parlamentní komory, tedy Senátu. Předloha předpokládala vznik jednokomorového parlamentu s tím, že výkon racionálních funkcí Senátu by bylo možné účelně svěřit vnitřnímu parlamentnímu orgánu, jímž měla být Parlamentní rada. Ta měla být složena z předsednictva parlamentu a dalších poslanců. Ve funkci měla zůstat i po uplynutí volebního období parlamentu, dokud by se nově zvolený zákonodárny sbor nesešel ke stálému zasedání. Návrh komunistických poslanců vycházel z názoru, že čtyřletá zákonodárna činnost sněmovny, aktivity prezidenta ve vztahu k ní a ústavní kontrola zákonů vykonávaná Ústavním soudem prokázaly, že vytvoření Senátu není nezbytné. Podle komunistů bude jeho existence navíc komplikovat zákonodárny proces. Eliminace Senátu z českého ústavního systému by byla v souladu s názorem většiny občanů a znamenala by též nezanedbatelné úspory ve státním rozpočtu. Pro zamítnutí návrhu hlasovalo 107 poslanců: 11 ČSSD, 17 KDU-ČSL, 13 ODA, 65 ODS, 1 SPR-RSČ.

Poslanecká sněmovna vyslovila nesouhlas s písemnou odpovědí ministra financí Ivana Kočárníka (ODS) na písemnou interpelaci KSČM, podle níž by ODS měla vydat státu sedm miliónů korun, které obdržela od dárců, jež se nepodařilo identifikovat. Kočárník v odpovědi uvedl, že není v rozporu, daruje-li někdo věc - v případě ODS peněžní částku - jinému anonymně, bez uvedení své totožnosti nebo pod jiným jménem. PK KSČM ale prezentovala svůj názor, že není-li dárců znám, nemohla být uzavřena darovací smlouva, a že jde tudíž o bezdůvodné obohacení. Interpelace otevřela problém financování ODS, který vyústil až do pádu vlády V.Klause.

Nesouhlas s návrhem písemné odpovědi vyslovilo 87 poslanců: 47 ČSSD, 21 KSČM, 1 ODS, 18 SPR-RSČ.

Poslanecká sněmovna se několikrát v různém kontextu zabývala problémy zdravotnictví. Na návrh poslanců KSČM bylo přijato usnesení, žádající vládu, aby předložila koncepci zdravotnictví a do té doby pozastavila privatizaci nemocnic. Sněmovna dále požádala ministra zdravotnictví, aby do konce roku zpracoval a předložil opatření k nápravě současného zjištěného stavu hospodaření s prostředky ministerstva zdravotnictví v návaznosti na závěry šetření Nejvyššího kontrolního úřadu.

Návrh usnesení podpořilo 98 poslanců: 59 ČSSD, 21 KSČM, 18 SPR-RSČ.

Sněmovna přijala usnesení, podle něhož by vláda neměla převádět římskokatolické církvi exekutivním rozhodnutím lesní ani zemědělský majetek do doby, než Poslanecká sněmovna přijme vládou urychleně připravený návrh zákona o hospodaření se státním majetkem.

Pro přijetí usnesení se vyslovilo 96 poslanců: 57 ČSSD, 20 KSČM, 1 ODS, 18 SPR-RSČ.

6. schůze PSP / říjen 1996

Sněmovna zamítla návrh KSČM na vydání zákona o ochraně dítěte. Smyslem předlohy je zajistit dítěti pomoc státu v situacích, kdy není rodina schopna tuto péči zabezpečit sama. Česká republika nemá kromě Mezinárodní úmluvy o právech dítěte předpis, který by souhrnně upravoval potřebu zvláštního ochrannářského přístupu k nejmladší generaci. Je přitom třeba, aby základní podmínky ochrany dítěte garantoval stát.

Zamítnutí návrhu podpořilo 83 poslanců: 14 KDU-ČSL, 9 ODA, 60 ODS.

7. schůze Poslanecké sněmovny / prosinec 1996

PK navrhl vrátit vládě návrh zákona o státním rozpočtu na příští rok, současně doporučil, aby vláda provedla změny v rozpočtovaných částkách. Klub měl zejména připomínky k výši celkových veřejných příjmů a výdajů státního rozpočtu a doporučil zachovat minimální podíl výdajů veřejných rozpočtů na hrubém domácím produktu na úrovni letošního roku. Doporučil dále, aby vláda znovu zvážila finanční vztahy státu k rozpočtům okresních úřadů a obcí a stejně tak výši celkové dotace těmto rozpočtům; dotace státu obcím by měly být posíleny nad úroveň návrhu státního rozpočtu. Rozpočet tak, jak je navržen, nevytváří dostatečné podmínky pro rozvoj společnosti na makroekonomické úrovni i v příslušné mikrosféře. PK pak vládní návrh zákona o státním rozpočtu na rok 1997, sestavený jako vyrovnaný, nepodpořil.

Přijetí rozpočtu podpořilo právě nutných 99 ze 196 přítomných poslanců: 2 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 13 ODA, 66 ODS.

Při projednávání zákona o mírovém využívání jaderné energie (tzv. atomového zákona) PK požadoval uzákonit úplný zákaz vývoje, výroby, dovozu, vlastnictví či skladování zmíněných zbraní, což by z ČR učinilo zemi s bezjaderným statutem. Tuto skutečnost původní znění vládního návrhu zákona obsahovalo, výbory však doporučily, aby byl dotýčný odstavec vypuštěn. Když návrh nebyl přijat, klub KSČM hlasoval proti, neboť považoval výše uvedené ustanovení za zásadní.

Přijetí zákona podpořilo 136 poslanců: 46 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 2 nezařazení, 9 ODA, 61 ODS.

Účast České republiky v mnohonárodních silách, které by měly pod vedením Severoatlantické aliance a na základě mandátu Organizace spojených národů dohlížet na dodržování mírové dohody a stabilizaci situace na území Bosny a Hercegoviny (SFOR), usnesením schválila Poslanecká sněmovna bez podpory klubu KSČM. Stejně se klub postavil k tranzitu vojsk členských států NATO a dalších států zúčastněných v operaci SFOR přes území České republiky. Oba body byly pro klub KSČM nepřijatelné vzhledem k nákladnosti této akce a dominantní roli NATO v operaci. Klub současně navrhl (na základě zkušeností získaných při pobytu poslanců jako pozorovatelů OBSE na volbách v Bosně) jiné zaměření pomoci.

Přijetí usnesení podpořilo 138 poslanců: 46 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 3 nezařazení, 12 ODA, 59 ODS.

9. schůze / březen 1997

Hlavním bodem schůze bylo projednání česko-německé smlouvy. Klub se do projednání zapojil s maximálním nasazením. Zásadní stanovisko uvádíme kompletní. "Náš návrh spočívá v tom, že Poslanecká sněmovna by vyjádřila svou vůli týkající se deklarace ve dvou bodech. První bod: Vyslovuje nesouhlas s česko-německou deklarací o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z

21. ledna 1997. Tento pozměňovací návrh chápeme jako pozměňovací návrh k návrhu zahraničního výboru, u kterého si ale nejsem jist, jestli vůbec byl platně dosud přednesen, neboť zazněl jen ve vystoupení zpravodaje zahraničního výboru mimo debatu a nebyl také rozdáán jako sněmovní tisk, jak je obvyklé.

Bude-li tedy uznán za základní, byl by to pozměňovací návrh klubu KSČM. Analogicky by byl tento návrh pozměňovacím návrhem k návrhu přednesenému poslancem Stanislavem Grossem.

Za druhé navrhuje, aby Poslanecká sněmovna se usnesla, že Poslanecká sněmovna prohlašuje, že:

- 1) dobré sousedství a společná budoucnost České republiky a SRN mohou být založeny jen na rovnoprávnosti, vzájemné úctě a pravdivém výkladu minulosti.
- 2) Mnichovskou dohodu z 29. září 1938 pokládá Česká republika za nulitní, tedy neplatnou a protiprávní od samého počátku, za součást postupu, který ze strany tehdejších mocenských orgánů Německa vedl k rozpoutání 2. světové války a k jejím důsledkům.
- 3) České oběti v důsledku uplatnění mnichovské dohody a 2. světové války až na výjimky nebyly Německem odškodněny a tato skutečnost zatěžuje vzájemné vztahy našich států.
- 4) Reparace, které mělo Německo vyplatit Československu podle pařížských dohod z 21. prosince 1945, jakož i uznané mimoreparační nároky, nebyly ve stanovené výši poskytnuty.
- 5) Důsledky 2. světové války v souladu s dohodami z Postupimi z 2. srpna 1945 jsou nezpochybnitelné a nezvratné včetně nezpochybnitelnosti územní celistvosti České republiky a jejích státních hranic.
- 6) Česko-německá deklarace o vzájemných vztazích a jejich budoucím rozvoji z 21. ledna 1997 není smlouvou ve smyslu vídeňské úmluvy o smluvním právu z 23. května 1969."

Při projednávání smlouvy došlo k útokům na KSČM, na které PK reagoval (uvedeno kompletní vystoupení).

"Členové klubu poslanců Komunistické strany Čech a Moravy ostře protestují proti nevybíravým útokům a výrokům některých ústavních činitelů na adresu naší strany. Ústava České republiky zakládá politický systém na svobodném a dobrovolném vzniku a volné soutěži politických stran respektujících základní demokratické principy a odmítajících násilí jako prostředek prosazování svých zájmů. Rovněž článek 22 Listiny základních lidských práv a svobod zaručuje a ochraňuje svobodnou soutěž všech politických sil. Jsme si vědomi, že program Komunistické strany Čech a Moravy, o jehož naplnění na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky usilujeme, je v diametrálním rozporu s představami některých zástupců vládní koalice. Zájmy svých voličů ale hájíme v souladu se zákony tohoto státu, a to včetně zákona o jednacím řádu této Poslanecké sněmovny. Porušení jednacního řádu jsme tady museli konstatovat úplně v jiných záležitostech než bylo vystoupení poslanců naší politické strany. Připomínám přitom, že jednacím řádem této sněmovny pochází z minulého volebního období, kdy vládní koalice měla jednoznačnou převahu. Je to tedy jednacím řádem této vládní koalice. jakékoli omezování svobody projevu chápeme jako nedemokratický zásah, zneužitelný v neprospěch menšiny, v níž mohou jednou být i ti, kteří jej nyní prosazují. Skutečně se zdá, že přichází čas vystavení účtů, čas na otázky vlády, kde je výsledek pětileté činnosti, kde je koncepční řešení pro jednotlivá odvětví a výsledek hospodaření. O tom, že jde letos do tuhého, svědčí právě poslední výpady proti Komunistické straně Čech a Moravy. Již jsme si zvykli, že když se vládě a v širší souvislosti vládnoucí vrstvě něco nedaří, zahraje na stranu antikomunismu. Bylo tomu tak i v minulých letech, je tomu tak i letos. Permanentní útoky na naši stranu v zemi, která je třetí nejsilnější, neprovázejí ji ale skandály, ať už s neexistujícími dárci peněz či s úplatky a mnohamilionovými podvody. Útoky na Komunistickou stranu Čech a Moravy mají odvést pozornost a maskovat neschopnost vládnoucí vrstvy vyřešit problémy, které sama vláda nechala vyrůst do značných rozměrů. Nebyla to KSČ, která umožnila rozkrádání ve velkém, kdo nedosáhl skutečného nastartování průmyslu a nebyla to Komunistická strana Čech a Moravy, kdo způsobil nesoběstačnost země v takových zemědělských produktech, jako je obilí a brambory. Nebyla to ani Komunistická strana Čech a Moravy, kdo tuneloval banky a mohl bych pokračovat dál ve věcech všeobecně známých. Je vidět, že některé věci se v této sněmovně nedobře poslouchají. Dočkali jsme se označení "lůza". Jestliže "lůza" znamená být důslední v obhajobě zájmů prostých lidí, nenechat se svést a zlákat nabídkami pohodlného a finančně zajištěného života, neprodat svůj názor za poklepání po ramenou z jedné sousední země, pak ano. Pak se hrdě hlásím k příslušnosti k takovému označení. Není jistě bez zajímavosti, že tento pojem "lůza" používala feudální část společnosti v minulosti, když jim pod okny hořel požár lidového protestu. I dnes se najdou takoví, kdo by nejspíš potřebovali

vyměnit lid a místo svobodných lidí s vlastními názory by asi potřebovali loutky, které je možno ovládat provázky. Musím konstatovat, že nejnovější tažení proti KSČM je nejen hluboce nedemokratické, ale právě toto tažení zanáší na naši politickou scénu prvky nestability, hledání nepřítele. To je nebezpečné, zvláště když se velice rychle blíží zápas o charakter našeho státu. Půjde o tom, zda zůstaneme rájem pro pár stovek jedinců stále s vyšším životním standardem a pro většinu národa s životním minimem. Kdo se choval slušně se jistě nemá čeho bát. Kdo přivedl republiky do stavu, kdy dluhy České republiky nezadržitelně rostou a již na počátku roku se hledají možnosti, jak ždímat obyčejné lidi, aby státní rozpočet za 10 měsíců neskončil velkým schodkem, ten samozřejmě ty obavy může cítit. Chápeme, že některé věci se špatně poslouchají, že mnozí nechtějí slyšet naše opakovaná upozornění na dopady přijímaných opatření na většinu obyvatelstva. Uvědomujeme si, že náš odpor proti Česko-německé deklaraci, která má být v tuto chvíli projednávána - a pravděpodobně projednávána bude - otevírá oči mnoha občanům a není vítám ze strany těch, kteří její bezproblémové přijetí již německé straně přislíbili. Vyžadujeme však, abychom v souladu se zákony této země mohli své názory otevřeně vyjádřit. Odmítáme být označováni za spodinu a lůzu a požadujeme nejen omluvu od pana místopředsedy sněmovny Ledvinky. Jsme roztrpčeni, jestliže člověk označovaný za největšího demokrata v této zemi nás osočuje z poškozování státních zájmů. Ne, pane prezidente, my státu neškodíme, pouze máme jiné představy o tom, co státu a jeho občanům prospívá. Chci poděkovat té slušné části sněmovny, která s klidem vyslechla můj projev."

Přijetí deklarace podpořilo 131 poslanců: 31 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 3 nezařazení, 12 ODA, 67 ODS

10. schůze / březen-duben 1997

PK navrhl zařazení nového bodu, kterým by Poslanecká sněmovna přijala usnesení, kterým žádá vládu ČR, aby další deregulační kroky v oblasti cen bydlení a cen energií pro obyvatelstvo nečinila do a) předložení a projednání koncepce obnovení výstavby bytů a zajištění rovnováhy mezi potřebami a nabídkou bytů a b) předložení a projednání koncepce energetické politiky státu zaměřené i na energetické úspory a sociální a ekonomické souvislosti v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Návrh však nebyl přijat.

Pro usnesení hlasovalo 99 z potřebných sta poslanců: 56 ČSSD, 22 KSČM, 2 nezařazení, 1 ODS, 18 SPR-RSČ.

PK navrhl zařazení nového bodu, kterým Sněmovna obdobně požádala vládu o předložení dílčích kroků ke zlepšení situace v zemědělství. Bylo přijato. Podpořilo jej 101 poslanců: 57 ČSSD, 22 KSČM, 16 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 3 ODS, 18 SPR-RSČ.

Poslanecká sněmovna neschválila poslanecký návrh zákona o veřejném ochránci práv, tzv. ombudsmanovi. Pro přijetí předlohy, kterou nově vypracovala skupina poslanců ČSSD, KSČM a KDU-ČSL, se vyslovil i klub KSČM. Ombudsman měl podle předlohy působit mimo jiné při ochraně lidských práv a základních svobod zaručených ústavním pořádkem, zákony a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách.

Přijetí návrhu podpořilo 88 poslanců: 56 ČSSD, 20 KSČM, 4 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 7 ODA, 63 ODS.

Poslanecká sněmovna zamítla návrh novely zákona o přestupcích, který KSČM předložila s cílem ochránit mládež před mravním narušením a dalšími negativními jevy. Návrh novely předpokládal například udělení pokuty nebo zákaz činnosti do jednoho roku pro toho, kdo by v době od 06:00 do 22:00 připustil promítání nebo vysílání takového pořadu v televizi nebo v rozhlasu, který je nemravný, nabádá k trestné činnosti či rasismu a působí "zesurování". Uložení pokuty bylo navrhováno i tomu, kdo úmyslně zpřístupňuje nebo prodá osobě mladší 15 let tiskoviny, filmy, zvukové a obrazové nosiče a další výrobky, jež mají uvedený obsah. PK dále navrhl zpřísnit podmínky v oblasti konzumace alkoholu a jiných návykových látek.

Návrh na zamítnutí novely podpořilo 98 poslanců: 17 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 13 ODA, 56 ODS.

Návrh novely trestního zákona vycházel z toho, že současná právní úprava dostatečně neumožňuje účinnou ochranu dětí. Podle návrhu by měla být nově zavedena možnost potrestat ty, kteří umožní osobám mladším 18 let hrát na výherních automatech, provádět prostituci nebo kteří neposkytnou pomoc osobě mladší 15 let vystavené fyzickému či psychickému násilí nebo sexuálnímu zneužívání. Poslanecká sněmovna jej vrátila k přepracování.

Návrh na zamítnutí novely podpořilo 95 poslanců: 18 KDU-ČSL, 11 ODA, 66 ODS.

Klub KSČM podporoval, Poslanecká sněmovna jako celek však zamítla sociálnědemokratický návrh novely zákona o důchodovém pojištění, směřující ke snížení věkové hranice pro odchod do důchodu. Klub KSČM pro přijetí zákona argumentoval zejména výrazně zaostávajícím zdravotním stavem, střední délkou života a délkou pracovní doby, vysokou zaměstnaností žen při značném pracovním vytížení v domácnosti a růstem neuropsychické a fyziologické zátěže v posledních letech, což jako celek nezakládá reálné předpoklady užití důchodu 15 roků u mužů a 24 roků u žen, jako to bylo v České republice běžné před reformou důchodového zabezpečení, a 14 a 22 roků, jak je běžné ve vyspělé Evropě. Stále se navíc nevytvářejí systémové předpoklady pro zastavení poklesu porodnosti a zlepšení parametrů demografického vývoje v naší republice. Předložil i řadu pozměňovacích návrhů.

Návrh zákona byl zamítnut jen těsně, 100 hlasy: 18 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 13 ODA, 68 ODS.

Premiér Václav Klaus v odpovědi na ústní interpelaci člena klubu KSČM uvedl, že vláda nauvažuje o moratoriu na ceny nájemného ani energií. Je přesvědčena o tom, že míra deregulace pro letošní rok je logická. Bylo by chybné míru deregulace zvýšit a nebylo by žádoucí deregulaci odsouvat, pravil ministerský předseda. Interpelující jej místo dotazu požádal, aby bylo neprodleně vyhlášeno cenové moratorium v oblasti cen bydlení a energií na dobu šesti měsíců. Většina základních životních potřeb se podle poslance stává jen obtížně dostupnou a za této situace vláda místo koncepčních kroků hodlá deregulovat, tedy drasticky zdrazit ceny bydlení a energií.

POZNÁMKA:

10. schůzi Poslanecké sněmovny charakterizovala ztráta parlamentní většiny opozice. Bývalý sociální demokrat Tomáš Teplík totiž vstoupil 25. 3. do parlamentního klubu ODS. Sněmovna tak jednala v tomto volebním období poprvé, aniž by opozice disponovala parlamentní většinou. Koalice měla ve dvoučlenné sněmovně 100 křesel, opozice 98. Mimo jakýkoli poslanecký klub byli nezařazení poslanci Jozef Wagner a Marie Noveská.

11. schůze/ červen 1997

Poslanecká sněmovna odmítla návrh KSČM a SPR-RSČ na ustavení vyšetřovací komise pro prověření okolností udělení licence společnosti CET 21. Přijala však usnesení, kterým uložila stálé sněmovní komisi pro sdělovací prostředky, aby jí předložila informaci o postupu udělování zmíněné licence a provozování vysílání televize Nova na jejím základě. Pochybnosti o udělení licence vznikly především proto, že na jejího držitele, společnost CET 21, má dominantní vliv zahraniční společnost CME, přičemž samotné vysílání zase údajně provozovala Česká nezávislá televizní společnost (ČNTS). V této souvislosti bylo nutné vyjasnit, zda faktické předání celoplošného českého kanálu do zahraničních rukou a probíhající vlastnické přesuny jsou v souladu s českým právním řádem a licenčními podmínkami. PK proto považoval přijaté usnesení za nedostatečné; vývoj kolem TV NOVA v letošním roce mu dává za pravdu.

Návrh na zřízení komise podpořilo 67 poslanců: 28 ČSSD, 21 KSČM, 18 SPR-RSČ.

Sněmovna na návrh poslanců KSČM přijala novelu zákona na ochranu zvířat proti týrání. Smyslem návrhu bylo zmírnění přísnosti zákona, pokud jde o způsob výcviku loveckých psů pro norování, a to povolením doposud zakázaného kontaktu s loveným zvířetem. Návrh měl zajistit, aby lovečtí psi byli skutečně vycvičeni nejen k soutěžním účelům, ale k reálným možnostem lovu především lišek, které nemají v našich podmínkách přirozeného protivníka a jejichž přemnožení vede k šíření především vztekliny a prašiviny.

Zákon podpořilo 99 poslanců: 37 ČSSD, 20 KSČM, 10 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 4 ODA, 9 ODS, 18 SPR-RSČ.

Sněmovna zamítla návrhy KSČM na zrušení lustračních zákonů. Komunisté svůj návrh odůvodňovali tím, že zákon z roku 1991, který stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, a o rok mladší norma na ni navazující, jsou předmětem soustavné kritiky i ze strany některých mezinárodních institucí. Tzv. lustrační zákon je ve své podstatě v očividném rozporu se zásadami právního státu, o čemž svědčí i kritika a výhrady orgánů Rady Evropy, Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva, Správní rady Mezinárodního úřadu práce a dalších institucí.

Pro návrh na zamítnutí hlasovalo 111 poslanců: 2 ČSSD, 15 KDU-ČSL, 10 ODA, 66 ODS, 18 SPR-RSČ.

Poslanci KSČM přispěli k přijetí návrhu zákona o střetu zájmů ústavních činitelů, znamenajícího zákaz výkonu funkce poslance či senátora s některými profesemi ve státní správě. Ačkoliv představa KSČM byla ve srovnání s přijatým návrhem širší (zejména poslanci KSČM neúspěšně navrhovali zákaz souběhu funkce poslance či senátora s funkcí člena vlády), návrh PK podpořil.

Pro přijetí zákona hlasovalo 116 poslanců: 53 ČSSD, 6 KSČM, 16 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 12 ODA, 28 ODS.

Nejvýznamnějším bodem druhé části schůze bylo projednávání žádosti vlády o vyslovení důvěry. Ministerský předseda Václav Klaus (ODS) jménem vlády oficiálně předložil Poslanecké sněmovně žádost o vyslovení důvěry 10. 6. za situace, kdy vládní koalice měla ve dvousetčlenné sněmovně přesně polovinu křesel. Předložení žádosti vlády o vyslovení důvěry bylo reakcí na změny v její hospodářské a měnové politice, která má čelit současným ekonomickým potížím ČR, a které se dotknou i sociálního systému.

Klub KSČM předložil Poslanecké sněmovně vlastní soubor opatření Komunistické strany Čech a Moravy na podporu české ekonomiky a konstatoval, že komunistické představy jsou v poměrně příkrém rozporu s názory a praxí současné vlády. Uskutečnění všech sociálních opatření, které komunisté navrhuje, předpokládá úspěchy při realizaci efektivní politiky státu. Především to znamená obnovení úrovně průmyslové a zejména strojírenské výroby, přinejmenším na pozici konce devadesátých let, obnovení zahraničního odbytu průmyslových a strojírenských výrobků a dalšího zboží. KSČM považuje za zásadní, aby finanční prostředky na hrazení zvýšení sociálních výdajů byly získány ze státního rozpočtu, růstem jeho příjmové stránky, z daňových výnosů a z cel, z redukce daňových úniků, důsledného vymáhání státních pohledávek, snižováním výdajů na státní správu, reprezentaci a nákladů na vstup do NATO. Z přístupu vlády však není jasné, jakými opatřeními kromě rozpočtových škrťů chce vláda řešit situaci, do níž se i její vinou republika dostala.

Klub KSČM hlasoval proti vyslovení důvěry vládě. Samotné hlasování o důvěře vládě, ke kterému vláda přistoupila pod tlakem, aby využila odlišné hlasovací pozice o důvěře a nedůvěře vládě, skončilo ve prospěch koalice většinou jednoho hlasu - hlasu bývalého sociálního demokrata Jozefa Wagnera.

Vládu podpořilo 101 poslanců: 69 ODS, 18 KDU-ČSL, 13 ODA, 1 nezařazený.

Poslanci zamítli návrh PK, kterým PSP vyzývala kabinet, aby do 30.června předložil písemnou zprávu o veškerých rozhodnutích v oblasti vydání nemovitého majetku církvím, které učinil v době od 26.července 1996. Sněmovna tehdy schválila usnesení, jímž žádá vládu, aby předložila koncepci odluky církví od státu včetně příslušných legislativních návrhů na jejich majetkové zabezpečení.

Pro návrh hlasovalo 98 (z 99 potřebných) poslanců: 58 ČSSD, 21 KSČM, 2 nezařazení, 17 SPR-RSČ. Sněmovna pak schválila pouze druhý návrh usnesení předložený ČSSD, jímž poslanci opakovaně vyzývají vládu, aby "v co nejkratší době" předložila zákon o hospodaření se státním majetkem. Pro návrh se vyslovilo 98 poslanců: 57 ČSSD, 21 KSČM, 1 nezařazený, 2 ODS, 17 SPR-RSČ.

12. schůze/ červen-červenec 1997

Sněmovna ve druhém čtení zamítla návrh KSČM na vydání zákona o soustavě základních, středních škol a vyšších odborných škol. Cílem novely bylo zajištění realizace práva na bezplatné vzdělání na vyšších odborných školách a bezplatné poskytování základních učebnic a školních pomůcek žákům základních a středních škol (nyní platný zákon stanoví, že učebnice a učební texty jsou bezplatně poskytovány "v rozsahu stanoveném vládou"). Klub se odvolal na Úmluvu o právech dítěte, v níž je uznáváno právo dítěte na vzdělání s tím, že pro účely postupného uskutečnění tohoto práva a na základě rovných možností je zejména pro všechny děti zaváděno bezplatné a povinné základní vzdělání a podněcován rozvoj různých forem středního vzdělání, a to i takovými opatřeními jako je bezplatné vzdělání.

Návrh na zamítnutí byl podpořen 91 poslancem: 15 KDU-ČSL, 10 ODA, 66 ODS.

POZNÁMKA:

Hlasování Poslanecké sněmovny během 12. schůze bylo charakterizováno minimálními rozdíly v poměru sil, zpravidla o jeden až dva hlasy, a většinou přísně vedenou názorovou hranicí mezi poslanci vládních a opozičních stran. Vládní předlohy, zejména na omezení sociálních výdajů, procházely do dalšího projednávání většinou s podporou Jozefa Wagnera.

Atmosféru druhého jednacího týdne zcela ovlivnily katastrofální záplavy na Moravě, jejichž ekonomické, společenské i politické dopady byly enormní.

13. schůze/ září 1997

Klub KSČM hlasoval pro zákon o zemědělství, jež byl přijat v podobě kompromisu mezi vládním a poslaneckým návrhem. Jeho cílem je narovnat stávající asymetrii agrárního sektoru, vytvořit právní rámec pro plnění základních funkcí zemědělství (které jsou zákonem definovány především jako zajištění nezbytné míry potravinové bezpečnosti a naplňování mimoprodukčních funkcí zemědělství) a stanovit vazby státu vůči podnikatelům v zemědělské prvovýrobě. Stát se v zákoně zavazuje podporovat ty podnikatele, kteří přispívají k udržování výrobního potenciálu zemědělství ČR- tato podpora bude prioritně směřována do podpory konkurenceschopnosti zemědělství a do podhorských oblastí, které by bez ní ztratily schopnost produkce potravin. Zákon povede i k podpoře mimoprodukčních funkcí zemědělství (ochrana přírodních zdrojů, tvorba kulturní krajiny) ve znevýhodněných oblastech. K tomuto účelu se počítá s vládními nařízeními schválenými podpůrnými programy.

Pro přijetí zákona hlasovalo 163 poslanců: 53 ČSSD, 18 KSČM, 18 KDU-ČSL, 2 nezařazení, 8 ODA, 64 ODS.

Poslanecká sněmovna rozhodla, že nebude znovu hlasovat o novele zákona na ochranu zvířat proti týrání, kterou jí počátkem léta vrátil prezident republiky Václav Havel k opakovanému projednání. Odmítavý postoj sněmovny k novému hlasování o prezidentem vrácené předloze podpořil i klub KSČM.

15. schůze/ říjen-listopad 1997

Poslanecká sněmovna přijala ústavní zákon o vzniku vyšších územních samosprávných celků, podle kterého vznikne v České republice 14 krajů. Přijetí zákona, který vstoupí v platnost 1. ledna roku 2000, klub KSČM nepodpořil především proto, že v souvislosti se vznikem VÚSC nejsou jasné jejich kompetence, a to ani další osud okresních úřadů, náklady na ustavení vyšších územních samosprávných celků a způsob jejich financování vůbec. Do faktického ustavení celků bude třeba přijmout ještě sérii dalších souvisejících zákonů a jejich novel.

Návrh byl přijat 128 hlasy: 53 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 2 nezařazení, 13 ODA, 42 ODS.

Poslanecká sněmovna (i hlasy klubu KSČM) mimořádně ostrým způsobem vyjádřila nespokojenost nad pohrdavým přístupem vlády ČR k usnesením PSP, což narušuje nutnou spolupráci mezi mocí výkonnou a zákonodárnou.

Tuto část usnesení podpořilo 121 poslanců: 54 ČSSD, 21 KSČM, 10-KDU-ČSL, 1 nezařazený, 11 ODA, 24 ODS.

S tím, že vláda jí dosud nepředložila koncepci odluky církví od státu ani návrh zákona o hospodaření se státním majetkem, ačkoli dolní komora parlamentu o tyto předlohy kabinet požádala již v minulém roce, vyjádřila PSP nespokojenost ve druhé části usnesení. O předložení předlohy požádala do 31. 12. 1997.

Usnesení ve druhé části podpořilo 94 poslanců: 54 ČSSD, 21 KSČM, 1 nezařazený, 1 ODS, 17 SPR-RSČ.

16. schůze/ listopad 1997

Poslanecká sněmovna schválila návrh na zrušení čtrnáctých platů ústavních činitelů a soudců pro rok 1997, mezi něž patří i sami poslanci a senátoři. Klub KSČM návrh podpořil, v rozpravě však upozornil, že již dříve se Poslanecká sněmovna vyhnula projednávání celé řady návrhů směřujících k danému řešení. Klub KSČM prosazuje takové řešení platů ústavních činitelů, které má vazby na minimální nebo průměrnou mzdu či na zákonem stanovené životní minimum.

Návrh podpořilo 171 poslanců: 52 ČSSD, 20 KSČM, 14 KDU-ČSL, 2 nezařazení, 11 ODA, 58 ODS, 14 SPR-RSČ.

17. schůze/ prosinec 1997

Klub KSČM hlasoval proti vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 1998. Nepodařilo se mu mj. prosadit snížení rozpočtu ministerstva obrany o více než šest miliard korun, přičemž vyčleněné peníze měly být převedeny na valorizaci důchodů, dotaci na teplo a na zvýšení platů ve školství. Ve stanovisku poslaneckého klubu bylo zdůrazněno, že komunistická strana považuje za klíčové spojení ekonomického rozvoje s uspokojujícím řešením sociálních a ekologických otázek v podmínkách zaručujících suverenitu státu. KSČM zásadně odmítá vstup ČR do Severoatlantické aliance a do Evropské unie bez referenda, a proto nesouhlasí s výrazným nárůstem výdajů na tuto oblast. Rozpočet nevytváří podmínky pro dynamický rozvoj ČR a pro zvyšování životní úrovně převážné většiny obyvatel alespoň na úroveň roku 1989. Komunisté vyjádřili nesouhlas se snížením dotací na dětské přídatky a s tempem deregulace cen a nájemného a se zrušením dotací na teplo. Pro seniory není v rozpočtu podle KSČM vytvořena rezerva pro valorizaci důchodů. Klub konstatoval i prohlubující se krizi ve zdravotnictví, růst zatížení občanů, totální výprodej majetku a zvyšování zadluženosti ČR a měst a obcí.

Přijetí rozpočtu podpořilo 101 poslanců: 18 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 13 ODA, 69 ODS.

POZNÁMKA:

Atmosféra schůze sněmovny byla silně poznamenána krachem vlády a nejasnou budoucností, z níž se pozvolna vynořovaly obrysy pravděpodobných předčasných voleb do sněmovny.

Poslanci KSČM se během schůze vyjádřili k projevu prezidenta Havla, proslovenému 9. 12. Desetibodový program, který prezident zmínil ve svém projevu k poslancům a senátorům, je podle klubu KSČM důkazem toho, že Havel nikdy nebyl, není a nemůže se stát integrujícím prvkem české společnosti a její politické scény. Není proto vhodným kandidátem na prezidenta republiky pro příští volební období, ačkoli v projevu užil řadu argumentů, které správně ukazují hloubku ekonomické, společenské, morální a politické krize ČR. Jeho pohled na situaci v zemi se tak poněkud přiblížil skutečnosti. Nicméně obecný odkaz na jakýsi 'postkomunistický' syndrom či marasmus zcela pomíjí cílený majetkový převrat, k němuž v naší zemi již během jeho prezidentování došlo. Havlovo hodnocení minulosti považuje klub KSČM za falešné. Havel nechápe její podstatu a jeho kritika vládní koalice postrádá jakoukoli stopu sebekritiky.

18. schůze PSP/ leden 1998

Hlavním bodem schůze byla žádost vlády Josefa Tošovského o vyslovení důvěry. Klub KSČM konstatoval, že programové prohlášení vlády nevzbuzuje u poslanců za KSČM důvěru v provádění žádoucích společenských a ekonomických přeměn. Aniž zpochybnil profesionální schopnosti vlády, vyjádřil pochyby i o tom, že vláda bude vycházet ze zájmů širokých privilegovaných vrstev občanů. Přes určitou kritiku předchozí politiky vychází totiž ze stejných východisek jako minulá vláda, které svůj cíl viděly nikoli v nastartování ekonomického růstu při uplatnění aktivní politiky vlády, ale v majetkovém převratu. Na minulou vládu navazuje prohlášení i v důrazu na zajištění členství ČR v NATO, členství v EU bez zjištění názorů občanů na tento krok a bez objektivní analýzy důsledku tohoto kroku a především v hospodářské politice, kterou chápe jen jako obnovení a udržení makroekonomické stability a finanční disciplíny.

Některé kladné aspekty (zájem vlády o zlepšování exportních možností české ekonomiky, zlepšování vztahů se sousedními zeměmi, upevnění právního řádu, podporu zemědělského podnikání, zlepšení práce policie apod.) jsou příliš proklamativní, vláda se nezmiňuje o prostředcích a formách, jimiž je chce dosáhnout.

V oblasti sociální politiky vláda nezastírá, že důsledky přísné úsporné politiky budou nepříznivě působit na životní úroveň některých sociálních skupin. Ač neuvádí na které, evidentně půjde o pracující odkázané na mzdu a sociální dávky.

Ze všech těchto důvodů KSČM konstatovala, že program vlády J. Tošovského nepřekračuje horizont pravicové politiky a nevyvozuje zásadní závěry k podstatě ekonomických i dalších společenských problémů. Současná společenská krize není krizí určitých forem vládnutí, jde o

hlubokou sociálně ekonomickou, politickou a morální krizi, jejíž překonání vyžaduje nejen změnu stylu, ale přímo změnu podstaty vládní politiky. Pokračování v chybné politice předchozích vlád povede jen k prohloubení současné krize. Proto KSČM odmítla vystavit vládě bíanco šek na politiku, která může mít katastrofální důsledky pro celou společnost a které je ekonomicky neopodstatněná a sociálně devastující.

Vláda získala důvěru 123 poslanců: 58 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 13 ODA, 34 ODS.

20. ledna 1998 se konala volba prezidenta ČR. KSČM navrhla vlastního kandidáta, kterého svými hlasy podpořili poslanci a senátoři zvolení za KSČM.

20. schůze PSP/ únor 1998

Sněmovna projednala a schválila návrh KSČM na novelu zákona o Ústavním soudu, jejímž cílem bylo jednání ÚS zpřístupnit občanům ČR a omezit možnost nenaplňování občanských a ústavních práv občanů ČR tím, že zatímní zákon o ÚS má formální chyby. Neodůvodněnost ústavní stížnosti nemůže podle nové úpravy navrhnout jeden soudce, ale nejméně tříčlenný senát jednomyslným prohlášením. Úprava je tak přiblížením k evropskému zákonodárství a předstupněm velké novely zákona o ÚS, která by měla být zpracována po vyhodnocení pětiletého období fungování ÚS..

Návrh podpořilo 131 poslanců: 48 ČSSD, 21 KSČM, 14 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 9 ODA, 3 ODS, 18 SPR-RSČ, 17 US.

Sněmovna schválila rovněž návrh KSČM na zrušení zákona o trvalém usídlení kočujících osob. Zcela mrtvý zákon byl v době svého vzniku motivován především snahou donutit občany romské národnosti ke změně životního stylu a přimět se, aby se přizpůsobili způsobu života ostatních obyvatel.

Návrh získal 121 hlasů: 43 ČSSD, 19 KSČM, 13 KDU-ČSL, 8 ODA, 24 ODS, 14 US.

Přijata byla novela trestního zákona, na níž se podílela KSČM, a jež reagovala na nárůst masové konzumace drog. Jejím cílem bylo omezit narkomaniu zpřísněním postihu poptávkové části drogového trhu, zejména zvýšením postihu za distribuci drog a zrušením beztrestnosti držení drog pro vlastní potřebu.

Vzhledem k následnému předložení vládního řešení problematiky byla konečná verze pojata jako komplexnější novela trestního a přestupkového zákona.

Pro přijetí návrhu novely hlasovalo 118 poslanců: 35 ČSSD, 17 KSČM, 18 KDU-ČSL, 5 ODA, 15 ODS, 18 SPR-RSČ, 10 US.

Člen PK KSČM interpeloval předsedu vlády ve věci stíhání válečného zločince Antona Mallotha, který byl v letech nacistické okupace dozorcem v Malé pevnosti Terezín, a který žije v Pullachu v SRN. Věc v listopadu 1997 interpelovali v Bundestagu Zelení a odpověď interpretovali jako šlendrián nebo jako záměr. Ač předseda vlády uváděl, že stíhání Mallotha je předmětem zájmu vlády od roku 1971, stíhání se protahuje a zejména není vyjasněna otázka Mallothova současného státního občanství. Příklad je tak učebnicovým příkladem neschopnosti německých úřadů důsledně a účinně postupovat proti nacistickým zločincům. I postup české vlády je liknavý. Sněmovna proto podpořila nesouhlas s odpovědí na interpelaci.

Nesouhlas podpořilo 68 poslanců: 36 ČSSD, 16 KSČM, 1 nezařazený, 15 SPR-RSČ.

POZNÁMKA:

Problematika byla interpelována opakovaně s naprosto neuspokojivým výsledkem.

Sněmovna přijala dlouho očekávanou novelu zákona o rodině, na níž se podíleli členové klubu KSČM. Novela reaguje na potřeby veřejnosti, justice, nestátních zařízení i občanských sdružení a využívá jejich poznatky i zkušenosti z jiných zemí. V zákoně se upřesňuje účel manželství, který je spatřován v založení rodiny a řádné výchově dětí, způsob jeho uzavření (a to i v případě církevních sňatků) a zavádí se možnost užívat zdvojené příjmení. Podstatné změny nastaly v úpravě rozvodů, zvláště tam, kde v rodině vyrůstají děti. Preferují se takové rozvody, s nimiž oba manželé souhlasí a při nichž se dohodli na právech a povinnostech k dětem (dohoda o úpravě poměrů nezletilých dětí

připouští možnost společné, případně střídavé výchovy) a na vypořádání majetkových vztahů a práv - v takových případech soud manželství rozvede aniž zkoumá důvody rozvratu.

Současně se zavádí (to však součástí původního návrhu KSČM nebylo) rozvod se sankcemi, který předpokládá čekací dobu 3 let v případech, kdy partner, který rozvrat nezpůsobil, v rozvodem nesouhlasí.

Zákon nově stanoví kritéria pro rozhodování o svěřeni dítěte do péče jednoho z rodičů, postihuje bránění styku druhého rodiče s dítětem a může upravit styk dítěte s prarodiči a sourozenci.

Do zákona je doplněn nový termín rodičovská odpovědnost, která je vymezena jako souhrn práv a povinností při péči o nezletilé dítě, zastupování dítěte a správě jeho jmění. Právě ta je upravena i pro situace, kdy majetkové zájmy dítěte mohou být ohroženy.

Změny se týkají i určení rodičovství včetně případů asistované reprodukce, definice nezájmu rodičů o dítě, jež je podmínkou osvojení dítěte bez souhlasu rodičů, možnosti stanovení výše výživného v případech, kdy podnikatelé nejsou ochotni zprůhlednit své skutečné příjmy. Zákon nově mění bezpodílové spoluvlastnictví manželů ve společné jmění a jinak jej definuje, včetně možného rozšíření či zúžení jeho rozsahu.

Návrh podpořilo 133 poslanců: 44 ČSSD, 21 KSČM, 13 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 8 ODA, 24 ODS, 22 US.

Klub KSČM podporoval zařazení nového bodu Zpráva ministra zahraničních věcí o postupu vlády SRN při realizaci Česko-německé deklarace, návrh však byl zablokován kluby US a ODA. Problém byl otevřen v modifikované podobě- klub vyjádřil své znepokojení nad informacemi ministra zahraničních věcí o složení německé části Fondu budoucnosti a diskusního fóra, a kritizoval složení české strany, jež vzhledem k nezastoupení opozice neodráží politickou realitu. Koordinační rady diskusního fóra se vytváří v neprospěch ČR a proti českým národním zájmům.

Klub znovu otevřel i otázku odškodnění obětí války a reparací, na něž dlouhodobě upozorňuje. Tyto otázky jsou v Deklaraci řešeny mlhavě a pomíjí se i úkol Postupimské dohody odškodnit zločiny spáchané z politických, rasových náboženských důvodů, jemuž se SRN vyhýbá pod řadou záminek dodnes. Přitom je nutné odškodnění nejméně dvou kategorií, a to vězňů a pozůstalých po nich, a lidí za války totálně nasazených v Německu.

Sněmovna projednávání bodu přerušila a vzhledem ke konci volebního období již nebyl již problém znovu otevřen.

Hlavním bodem schůze bylo 1. čtení návrhu vlády na vyslovení souhlasu s přístupem ČR k Severoatlantické smlouvě a upozornili na různé aspekty tohoto kroku.

Klub upozornil na to, že vstup ČR do NATO se neopírá o věcnou analýzu bezpečnostních rizik. Nekonání referenda v tak důležité otázce je dáno obavou z výsledku. Rychlost, s jakou ČR spěchá do NATO, je vedena snahou charakterizovanou v předchozí debatě slovy: "Až budeme v NATO, nebude záležet na tom, kdo u nás bude vládnout". Každý vstup do jakéhokoli vojenského bloku navíc sám o sobě představuje omezení suverenity státu. V případě NATO je zřejmé rozhodující slovo USA, jež se někdy s demokracií rozchází.

Klub uvedl, že není příznivcem neutrality ČR, za vhodný bezpečnostní rámec pro nás považuje OBSE.

Občané zatím vstup do NATO nepovažují za vážný krok, což je i důsledkem zatajování a zkraslování důsledků tohoto kroku politiky. Nejde jen o 600 miliónů korun, které budeme platit na zabezpečení činnosti velitelství NATO, jde o skutečné náklady vstupu spočívající v nutném přezbrojení Armády ČR, standardizaci, zvýšení adaptability. Část z toho by se sice musela udělat i bez členství v NATO, ale mohlo by se vzhledem ke stavu naší ekonomiky postupovat ve volnějším tempu. Takto se počítá se zvyšováním vojenských výdajů až na 2% HDP (v Kongresu USA bylo uvedeno, že až do 70 miliard Kč ročně). K tomu uvedl řadu konkrétních údajů.

NATO nepotřebuje vzhledem ke své síle posílení armádou ČR a dalších zemí, ale teritorium těchto států, které lze využít k předsunutí všech vojenských prostředků, které mají omezený dosah či dolet, a jinak jsou tzv. objekty prvního ničení těmi, proti kterým jsou namířeny.

S tím souvisí i rozmístění jaderných zbraní, které se jako "kompromisní" řešení budou na našem území rozmísťovat v krizové situaci.

Návrh na zamítnutí projednávání přístupu ČR k Severoatlantické smlouvě podpořilo 39 poslanců: 22 KSČM, 18 SPR-RSČ.

Sněmovna se zabývala Zprávou ministryně zdravotnictví o stavu transformace zdravotnictví. Poslanci za KSČM konstatovali, že klub KSČM již několikrát poukazoval na to, že stav zdravotnictví je jedním z nejcitlivějších míst veřejného života a kritizoval situaci, kdy občané platí zdravotní pojištění, ale setkávají se se zhoršováním kvality a dostupnosti zdravotní péče. Postup výběrových komisí MZ, vedoucí k rušení některých nemocnic, není podložen potřebami praxe, zahraničními zkušenostmi ani objektivními kritérii, ale potřebou šetřit za každou cenu. Prováděná restrukturalizace lůžkového fondu není v souladu ani s novou spádovostí, jak bude definována v souvislosti s ustavením VÚSC. Protestovali zejména proti likvidaci vojenských ústavů, které jsou nezastupitelným prvkem vojenského branného systému.

Nesouhlas se zprávou vyslovilo (při dokončení projednávání bodu na 23. schůzi) 110 poslanců: 53 ČSSD, 20 KSČM, 12 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 5 ODA, 10 ODS, 9 US.

21. schůze PSP / únor 1998

Sněmovna přijala návrh na vydání zákona o zkrácení volebního období PSP, který podali jako dvě varianty kluby KSČM a ČSSD. Klub KSČM podání odůvodnil politickou situací: po volbách do PSP v roce 1996 vznikla nestabilní politická situace, která vyvrcholila demisí vlády, aniž by z hlediska rozdělení politických sil byla naděje na dlouhodobou činnost vlády nové. V této situaci jsou nové volby optimálním řešením, na čemž se shoduje širší politické spektrum.

Předložený návrh reagoval na to, že na rozdíl od ústav jiných zemí česká Ústava neobsahuje možnost zkrátit vlastní volební období usnesením Sněmovny, a obsahoval v návaznosti na zákon o volbách do Parlamentu ČR zkrácení lhůt a možnost jejich přizpůsobení termínu schválení předloženého návrhu.

Pro návrh hlasovalo 130 poslanců: 58 ČSSD, 22 KSČM, 16 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 3 ODS, 18 SPR-RSČ, 12 US..

22. schůze PSP / únor 1998

Sněmovna na návrh klubu KSČM zřídila vyšetřovací komisi PSP pro prorůstání organizovaného zločinu do státní správy, jejíž ustavení klub odůvodnil zkušenostmi a poznatky z tzv. olomoucké kauzy, signalizujícími nedostatky při jejím vyšetřování, a nutností tuto kauzu řádně došetřit za použití prostředků, které parlamentní vyšetřovací komise má.

Zřízení komise podpořilo 88 poslanců: 36 ČSSD, 20 KSČM, 2 nezařazení, 8 ODA, 2 ODS, 18 SPR-RSČ, 2 US.

23. schůze PSP/ březen 1998

Komunistickým poslancům se nepodařilo do druhého sněmovního čtení prosadit novelu zákona o cenách, která měla přesunout zodpovědnost za regulaci nájemného z bytů z ministerstva financí na vládu. Regulace nájemného a úhrady za služby spojené s užíváním bytu je podle poslanců KSČM z politického, ekonomického a sociálního hlediska mimořádně náročný a odpovědný úkol. Navrhovali proto, aby uvedenou regulaci cen prováděla vláda, která je na rozdíl od ministerstva financí, respektive ministra, ústavně zodpovědná Poslanecké sněmovně. Komunističtí poslanci v rozpravě k předloze sněmovnu upozornili, že částka životního minima stanovená na domácnost se zvýšila během let 1991 až 1997 o sto procent, ale náklady na bydlení vzrostly o více než 400 procent.

Návrh na vrácení návrhu k dopracování podpořilo 124 poslanců: 42 ČSSD, 17 KDU-ČSL, 11 ODA, 28 ODS, 26 US.

Poslanecká sněmovna projednala pouze v 1. čtení návrh zákona o registrovaném partnerství osob téhož pohlaví, který navrhli poslanci z klubů KSČM, ČSSD a ODS. Měl homosexuálům umožnit úpravu soužití smlouvou a kromě možnosti osvojit si dítě zajistit stejná práva, jaká vyplývají z manželského svazku, tj. přispět i k řešení ekonomických, daňových a majetkových problémů homosexuálních partnerů. Samostatné zákony upravují homosexuální vztahy v Dánsku, Švédsku,

Norsku, na Islandu a v některých státech USA. Maďarsko na homosexuály pamatuje dodatkem k občanskému zákoníku, v řadě dalších zemí se takové zákony připravují.

Pro návrh na zamítnutí zákona hlasovalo 83 poslanců: 14 ČSSD, 15 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 11 ODA, 18 ODS, 18 SPR-RSČ, 6 US.

Poslanecká sněmovna schválila návrh ústavního zákona o bezpečnosti České republiky, který upravuje řízení státu v době mimořádných situací, mezi něž patří například živelní pohromy, ekologické katastrofy, průmyslové havárie či ozbrojený konflikt. Zákon umožňuje podle intenzity, územního rozsahu a charakteru situace vyhlásit nouzový stav, stav ohrožení státu a válečný stav. Tyto stavy budou moci být vyhlášeny v případech, kdy bude bezprostředně ohrožena svrchovanost, územní celistvost či demokratické základy ČR nebo ve značném rozsahu vnitřní bezpečnost a pořádek, životy a zdraví, majetkové hodnoty nebo životní prostředí. Stav bude možné vyhlásit i tehdy, pokud by bylo třeba plnit mezinárodní závazky o společné obraně. Klub KSČ hlasoval proti přijetí zákona, který je označován za pilíř a základní kámen české legislativy v oblasti bezpečnosti. Při jeho projednávání varoval před možným zneužitím státní moci proti občanské společnosti.

Proti přijetí zákona však hlasovalo pouze 42 poslanců: 2 ČSSD, 21 KSČM, 1 ODS, 18 SPR-RSČ.

Sněmovna z iniciativy klubu KSČM požádala vládu o vypracování a zveřejnění koncepční studie zdravotnictví, která kromě jiného bude zahrnovat kritéria pro restrukturalizaci lůžkového fondu s přihlédnutím k jeho dostupnosti, optimálnímu využití a ekonomické efektivitě. Právě do té doby poslanci doporučili výběrová řízení pozastavit a výsledky dosavadních anulovat. Sněmovna navíc doporučila pozastavit výběrová řízení a anulovat výsledky těch, která se již uskutečnila.

Usnesení podpořilo 98 poslanců: 53 ČSSD, 19 KSČM, 1 nezařazený, 5 ODS, 18 SPR-RSČ, 2 US.

24. schůze Poslanecké sněmovny/ duben 1998

Požadavek na svolání této schůze předložili poslanci ODS, ODA a US a jediným bodem programu schůze bylo vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu s přistoupením ČR k Severoatlantické smlouvě.

Na svolání schůze v tomto termínu byl mimořádný politický zájem, a to jednak s ohledem na průběh projednávání otázky vstupu do NATO v Polsku a Maďarsku, jednak s ohledem na termín blížících se mimořádných voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Rozpravu nad druhým a tedy závěrečným čtením vládního návrhu o přičlenění ČR k Severoatlantické alianci provázely kritické připomínky komunistických a republikánských poslanců. Klub KSČM vystoupil s ostrou kritikou vstupu ČR do NATO; odvolal se zejména na nízkou důvěru občanů v parlament, který má rozhodnout o takovéto klíčové otázce, a vyslovil se pro uspořádání referenda, jež by otázku vstupu země do aliance definitivně rozřešilo. Vstup do NATO přinese pouze obrovské výdaje ze státního rozpočtu a další hrozby ozbrojeného konfliktu. Klub upozornil i na to, že NATO nebude schopno nikdy dosáhnout nerozdělené Evropy. Členské státy pak budou disponovat materiálním, zbrojním a informačním zázemím, které bude vytvářet ostrý protiklad směrem ke státům, jež se do aliance nedostanou.

V nejvýznamnějším hlasování v polistopadové éře pro vstup České republiky do NATO hlasovali poslanci za KSČM (v hlasování po jménech) proti (M. Ransdorf byl hospitalizován).

Vstup ČR do NATO podpořilo 154 poslanců: 52 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 3 nezařazení, 13 ODA, 38 ODS, 30 US.

25. schůze /květen 1998

Poslanecká sněmovna nejtěsnějším poměrem hlasů vzala na vědomí zprávu o výsledku šetření své komise pro objasnění vztahů organizovaného zločinu a státní správy v tzv. olomoucké kauze. Zpráva přitom uvádí, že komise v daných časových možnostech nezjistila fakta potvrzující vztah organizovaného zločinu a státní správy v uvedené kauze. Obecně však existuje prorůstání zločinu do některých součástí policie, Inspekce ministerstva vnitra a Bezpečnostní informační služby. Poslanci současně konstatovali, že tzv. "olomoucká" kauza je velmi závažný a společensky

nebezpečný případ, který si zasluhuje nejvyšší pozornosti nejen orgánů činných v trestním řízení, ale i vlády a parlamentu.

Pro vzetí zprávy na vědomí se vyslovilo 89 poslanců: 51 ČSSD, 20 KSČM, 1 KDU-ČSL, 1 nezařazený, 15 SPR-RSČ, 1 US.

POZNÁMKA:

Průběh schůze negativně ovlivnila skutečnost, že se na její program dostaly i četné body programu přerušené nebo zcela přesunuté z 23.schůze sněmovny. 25.schůze tak probíhala ve značném časovém tlaku, který negativně poznamenal celý její průběh. V závěru pak došlo z iniciativy pravicových poslanců a s podporou některých "státotvornějších" opozičních poslanců k předčasnému ukončení schůze, což znamenalo neprojednání několika zásadních bodů schváleného programu.

Schůze se vyznačovala na jedné straně odpovědností poslanců v oblasti legislativní činnosti, na druhé straně zanedbáním kontrolní funkce Parlamentu vůči vládě. Tak například nebyla dokončena několik měsíců přerušovaná parlamentní debata o českoněmeckých vztazích. Neustálé odklady způsobily i to, že sněmovna se na své schůzi neseznámila se závěrečnou zprávou své vyšetřovací komise, která od podzimu 1996 objasňovala podmínky a okolnosti privatizace kladenského podniku Poldi. Neprojednáno zůstalo rovněž několik kontroverzních bodů týkajících se situace ve zdravotnictví.

cl/ 3. volební období /červen 1998 - dosud

3. schůze/ srpen 1998

Hlavním bodem 3. schůze PSP bylo projednání žádosti vlády ČR o vyslovení důvěry. Klub KSČM ocenil proklamovanou koncepční změnu přístupu vlády ČSSD k ekonomické, sociální a kulturní politice, ocenění role státu a veřejného sektoru, vnímání sociálních aspektů. Vládě však nejde o výraznější přiblížení se k občanské společnosti rovných šancí, naopak chce pokračovat ve zvýhodňování soukromého vlastnictví a ochuzování státních příjmů údajně nutnou privatizací. Odmítl řadu bodů prohlášení, především vládou podporovaný vstup ČR do NATO (zejména bez souhlasu občanů v referendu) a zpochybnil věrohodnost a promyšlenost dalších pasáží programového prohlášení.

Konstatoval, že KSČM čeká avizovanou změnu stylu a obsahu vládnutí a podpoří konkrétní projevy těchto změn. Odmítl však za klub KSČM vystavit vládě bílé šek. Přes řadu pozitivních prvků obsahuje vládní prohlášení také zarážející aspekty. KSČM očekávala výraznější posun v řešení složitých problémů, ve kterých se ČR po letech vlády pravice octla. Klub KSČM se proto při vyslovení důvěry vládě (hlasováno po jménech) zdržel hlasování.

Vládu podpořilo 74 poslanců, a to pouze poslanců ČSSD (poslanci za ODS se hlasování neúčastnili).

5. schůze/ říjen 1998

Sněmovna zamítla návrh klubu KSČM na změnu Ústavy, upravující možnost zániku mandátu poslance v návaznosti na jeho nenaplňování volebního programu strany, za kterou byl zvolen, Ústavním soudem, a s tím související změny jednacího řádu PSP.

Návrh na zamítnutí podpořilo 126 poslanců: 37 ČSSD, 13 KDU-ČSL, 62 ODS, 14 US.

Sněmovna zamítla návrh PK KSČM na novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, která zaváděla zvýšenou ochranu pojištěncům zdravotních pojišťoven do 18 let formou bezplatné zdravotní péče, která by se uskutečnila i v případech, kdy by se dospělý pojištěnec musel zcela nebo zčásti podílet na úhradě zdravotní péče.

Návrh na zamítnutí podpořilo 98 poslanců: 17 KDU-ČSL, 63 ODS, 18 US.

Sněmovna zamítla rovněž návrh KSČM na poskytování půjček se státním příspěvkem mladým manželům, jež reagoval na nepříznivou ekonomickou situaci mladých rodin odrážející se mj. v nízké porodnosti a počítal s umožněním zvýhodněných půjček na výstavbu či koupi domu nebo bytu a jeho zařízení.

Návrh na zamítnutí novely vyjádřilo hlasováním 105 poslanců: 14 ČSSD, 11 KDU-ČSL, 62 ODS, 18 US.

Zamítnut byl i návrh KSČM o daních z příjmu, který obsahoval zvýšení možnosti odpočtu na vyživované dítě a zdvojnásobení této částky v souvislosti s narozením dítěte.

Návrh na zamítnutí podpořilo 117 poslanců: 26 ČSSD, 15 KDU-ČSL, 60 ODS, 16 US.

Do dalšího jednání nebyl postoupen ani návrh KSČM na novelu zákona o obcích, která sledovala upřesnění pravomocí obecních zastupitelstev a obecních rad tak, aby zastupitelstva byla rozhodujícím orgánem ve smyslu Ústavy a obecní rada jeho výkonným orgánem.

Pro návrh na zamítnutí hlasovalo 118 poslanců: 22 ČSSD, 16 KDU-ČSL, 62 ODS, 18 US.

Sněmovna odmítla i drobnou novelu trestního zákona, předloženou KSČM, která navrhovala zvýšení trestního postihu za rabování v oblastech postižených přírodními katastrofami.

Pro návrh na zamítnutí hlasovalo 90 poslanců: 13 KDU-ČSL, 59 ODS, 18 US.

V 1. čtení zákona o státním rozpočtu, spojené s rozpravou o daňových zákonech, klub podpořil valorizaci odpočitatelných položek u daně z příjmu, apeloval na řešení tzv. zelené nafty, a podpořil oddělení důchodových fondů, financí na řešení nezaměstnanosti a nemocenského zabezpečení od státního rozpočtu. Klub po obsáhlé analýze rozpočtové politiky minulých vlád podmínil podporu deficitního rozpočtu splněním určitých podmínek, kterými jsou především stimulace hospodářského růstu a zaměstnanosti.

Celkově pak PK v prvním čtení zákona konstatoval, že i když má KSČM na státní rozpočet jiný názor než ČSSD, chce jí dát šanci k nastartování jiné ekonomické politiky, která nepovede ke krachu ČR.

7. schůze/ listopad-prosinec 1998

Do programu PK neúspěšně navrhl zabývat se současnou situací v zemědělství, která je charakterizována souběhem krizových stavů, do níž se dostali výrobci a zpracovatelé vepřového masa, mléka, potravinářské pšenice, cukru a vína zejména v souvislosti s dotovanými dovozy zemědělských a potravinářských komodit.

Se zařazením bodu do programu schůze souhlasilo pouze 83 poslanců: 61 ČSSD a 22 KSČM.

Sněmovna zamítla návrh novely zákona o stavebním spoření, která se snažila řešit nepříznivou bytovou situaci a zpřístupnit mladým rodinám vlastnické bydlení cestou zvýšených podpor stavebního spoření.

Návrh na zamítnutí podpořilo 121 poslanců: 47 ČSSD, 11 KDU-ČSL, 52 ODS, 11 US.

Ve druhém čtení zákona o spotřebních daních PK navrhl snížení daňové sazby u benzínu Natural, snížení daně u cigaret s nižším obsahem dehtových zplodin a její zvýšení u tzv. delších, zavedení daně z luxusních automobilů, šperků a starožitností, valorizovat odpočitatelné položky a požádal vládu o využití cenových deregulací u pohonných hmot a maziv tak, aby se zvýšení jejich cen neodrazilo v konečných spotřebitelských cenách.

Další změny (osvobození daně ze včelařství i jeho podporu jinými formami, valorizaci nezdanitelných částek (zejména na děti) a zvýšení horní hranice nejnižšího zdaňovacího pásma) navrhl klub ve 2. čtení zákona o dani z příjmu.

V odpovědi na písemnou interpelaci klub KSČM odmítl odpověď ministra spravedlnosti O. Motejla ve věci trestního stíhání nacistického zločince A. Mallotha, bývalého dozorce ve věznici gestapa Malé pevnosti Terezín. Sněmovna však tento jeho názor nepodpořila.

Nesouhlas s ministrovou odpovědí podpořilo jen 22 poslanců za KSČM.

Při projednávání Zprávy vlády o stavu zemědělství za rok 1997. PK charakterizoval současnou situaci jako důsledek příliš liberální politiky předchozích vlád, analyzoval její příčiny a zabýval se charakteristikou probíhajících protestních akcí zemědělců, jejichž hlavním cílem je především vypracování koncepce zemědělské politiky státu. Uvedl, že současné odbytové problémy se týkají především podniků úspěšných, mají však plošný dopad; i jejich řešení se proto musí týkat všech bez ohledu na formu vlastnictví.

Sněmovna vzala zprávu na vědomí hlasy 89 poslanců: 62 ČSSD, 18 KSČM, 6 KDU-ČSL, 3 US.

Klubu KSČM se nepodařilo prosadit návrh usnesení, orientované na řešení problémů agrokomplexu, přijetí opatření k nezbytné ochraně českých výrobků, regulaci činnosti velkých zahraničních velkoobchodních řetězců a urychlení práce na koncepci zemědělské politiky.

Návrh tohoto usnesení podpořilo 76 poslanců: 55 ČSSD, 20 KSČM, 1 ODS.

8. schůze/ leden 1999

Hlavním bodem schůze bylo projednání a schválení zákona o státním rozpočtu na rok 1999. PK odmítl tvrzení, že požadavky předkládané komunisty jsou vydíráním ČSSD a jsou nad rámec předchozích jednání a charakterizoval situaci ve Sněmovně kolem projednávání zákona jako dezorientující občany. Členové PK přednesli řadu návrhů, jejichž cílem bylo především přesunout rozpočtové prostředky Ministerstva obrany na účelově vázané kapitoly Všeobecné pokladní správy na obnovu bytů, ekologizaci objektů MO, zvýšit prostředky na snížení nezaměstnanosti a regionální rozvoj na Severní Moravě a v severozápadních Čechách, snížit prostředky Kanceláře prezidenta republiky a Senátu, zvýšit prostředky Akademie věd a posílit prostředky na zdravotnictví (především na oddlužení nemocnic). V závěrečném hlasování klub KSČM (po konzultaci s VV ÚV KSČM) návrh podpořil.

Návrh rozpočtu získal podporu poslanců: 72 ČSSD, 24 KSČM, 18 KDU-ČSL.

Sněmovna na základě návrhu skupiny poslanců, mj. členů klubu KSČM, zřídila vyšetřovací komisi pro vyšetření pochybností vzniklých v kauze SPT TELECOM, a.s.

Ustavení komise podpořilo 163 poslanců: 72 ČSSD, 24 KSČM, 18 KDU-ČSL, 30 ODS, 19 US.

Sněmovna odmítla v 1. čtení návrh KSČM na novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, který měl zjednodušit právní režim vymáhání tzv. regresních náhrad, zavést povinnost hlásit zdravotním pojišťovnám případy ublížení na zdraví třetími osobami včetně sankcí za jejich nedodržování a spravedlivěji upravit nakládání s výnosem regresních náhrad.

Návrh na zamítnutí novely podpořilo 153 poslanců: 63 ČSSD, 13 KDU-ČSL, 62 ODS, 15 US.

Stejně byl odmítnut i návrh KSČM na zrušení tzv. lustračního zákona, který není v souladu s mezinárodním paktem o občanských a politických právech a Úmluvou Mezinárodní organizace práce o diskriminaci v povolání a zaměstnání.

Návrh na zamítnutí podpořilo 123 poslanců: 27 ČSSD, 19 KDU-ČSL, 59 ODS, 18 US.

9. schůze únor 1999

Na začátku 9. schůze PSP PK navrhl zařadit do jejího programu zprávu vlády o aktuální situaci vzniklé na trhu vepřového masa v souvislosti s obnovením dovozu této komodity a na trhu mléka v souvislosti s krizí odbytu prvovýrobce a o možnostech řešení této situace, který byl přijat.

V rozpravě pak PK upozornil, že předchozí vlády věnovaly jednotlivým okruhům problémů zemědělství nevyváženou pozornost, resp. soustřeďovaly se na urychlení majetkových přesunů a podcenily otázky udržení výroby, vytvoření podmínek pro přijatelnou pozici při vstupu do EU, o včetně ochrany domácího prvovýrobce a ochrany domácího trhu. Navrhl usnesení obsahující řadu kroků vlády v tomto směru, které bylo částečně přijato.

PSP tak na návrh klubu KSČM PSP přijala usnesení, jímž doporučila vládě jednat s odpovídajícími orgány Evropské unie o takových změnách dohod a smluv, které by ochranu domácího trhu systémově nastavily do parametrů ekvivalentních a ochranou trhu v EU.

Pro tuto část usnesení hlasovalo 166 poslanců: 71 ČSSD, 23 KSČM, 15 KDU-ČSL, 44 ODS, 13 US.

V další části usnesení PSP vládě doporučila, aby zahájila práce na takové novelizaci zemědělského zákona, který do zákona zakotví možnost použití aktuálních kroků ochrany domácího trhu před nekvalitními, nadměrně dotovanými či jinak náš trh ohrožujícími dovozy potravin a zemědělských surovin.

Návrh podpořilo 92 poslanců: 69 ČSSD a 23 KSČM.

V rámci projednávání jednacího řádu Senátu klub navrhl odstranění ustanovení o minimálním počtu senátorů potřebných k vytvoření senátorského klubu, které neodpovídá většinovému systému voleb do Senátu, z něhož se však odvíjí i poskytování příspěvku na činnost těchto klubů i možnost navrhnout zákon. Ač byly ve 3. čtení Sněmovnou akceptovány, po projednání v Senátu se návrh vrátil do původního neuspokojivého stavu, který nakonec PSP velkou většinou hlasů (avšak bez podpory KSČM) přijala.

Návrh podpořilo 108 poslanců: 16 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 58 ODS, 16 US.

Při projednávání Harmonogramu prací na reformě systému důchodového zabezpečení PK upozornil na nutnost korigovat a pak stabilizovat současný důchodový systém, případnou důchodovou reformu učinit předmětem široké diskuse a nezbytnost zvrátit nepříznivý demografický vývoj v ČR i vývoj nezaměstnanosti.

Materiál byl vrácen vládě k dopracování, když tento postup podpořilo 92 poslanců: 18 KDU-ČSL, 57 ODS, 17 US.

10. schůze/ březen-duben 1999

V návaznosti na situaci na Balkáně PK KSČM neúspěšně navrhl usnesení, podle něhož by PSP především nesouhlasila s vysláním Armády ČR do akcí proti SRJ v rámci NATO bez předchozí žádosti vlády SRJ a mandátu OSN a PSP vyslovila i obecný nesouhlas s účastí ČR na vojenských akcích bez souhlasu RB OSN a splnění všech podmínek mezinárodního práva.

Pro návrh KSČM hlasovalo 25 poslanců: 1 ČSSD, 24 KSČM.

V rozpravě o vyslání 6. polní nemocnice Armády ČR do operace JOINT GUARDIAN a EAGLE EYE probíhající druhý den po zahájení leteckých útoků NATO proti SRJ, poslanci za KSČM proti tomuto kroku protestovali, obsáhle a výrazně prezentovali uvedená zásadní stanoviska a upozorňovali na další kontexty celé záležitosti, zejména na to, že bombardování není řešením složité situace v Kosovu, nezabrání humanitární katastrofě, a prosazovali zásadní nutnost souladu všech akcí se zásadami mezinárodního práva a rozhodnutími OSN.

Klub KSČM opakovaně navrhoval, aby byla Sněmovna informována o aktuální situaci v SRJ a zahraničněpolitických aktivitách ČR a dalších souvisejících otázkách, včetně tranzitu vojsk NATO přes území ČR, a aby o tom byla vedena rozprava, návrhy však nebyly přijaty.

Vyslání nemocnice podpořilo 153 poslanců: 55 ČSSD, 20 KDU-ČSL, 59 ODS, 18 US.

Sněmovna zamítla ve 2. čtení návrh KSČM na vydání ústavního zákona, jímž se naplňuje a upřesňuje ta část Ústavy, týkající se referenda, zejména jeho obsahu, způsobu vyhlášení a případného zrušení rozhodnutí přijatého referendem Ústavním soudem.

Pro zamítnutí novely hlasovalo 96 poslanců: 20 KDU-ČSL, 60 ODS, 16 US.

Během 2. čtení zákona o spotřebních daních v rozpravě PK navrhl ke zlepšení situace zemědělců zavedení tzv. zelené nafty, tedy možnost vrácení části daně zaplacené za motorovou naftu využitou v zemědělské prvovýrobě, a zavedení daně u osobních automobilů v ceně nad 800.000 Kč. Po opakovaném 2. čtení byly uvedené návrhy odmítnuty, návrh zákona byl celkově přijat. Klub KSČM jej nepodpořil vzhledem k prosazení některých ustanovení zákona, jež mají výrazný dopad na nižší příjmové skupiny občanů.

Novelu zákona podpořilo 106 poslanců: 69 ČSSD, 19 KDU-ČSL, 18 US.

11. schůze PSP/ duben 1999

Jednání se zabývalo pouze změnou mandátu pro vyslání 6. polní nemocnice Armády ČR a nevyzbrojeného dopravního letounu An-26 armády ČR, schváleného 10. schůzí, a bylo tak možností komplexně se vyjádřit (mj. na základě osobní návštěvy skupiny poslanců ve SRJ) k situaci na Balkáně a otevřeně se vyslovit proti agresi zemí NATO proti SRJ a zatahování ČR do ní. Sněmovna na začátku jednání nepodpořila návrh klubu KSČM na zajištění přímého vyslání z jednání schůze.

Klub KSČM odmítl postup NATO a české vlády a podpořil všechny formy humanitární pomoci. Navrhl např. vyslání civilní nemocnice, uvolnění finančních prostředků na obnovu SRJ, zajištění větší objektivity zpravodajství o dění v SRJ apod.

Změnu podmínek vyslání polní nemocnice podpořilo 176 poslanců, jen 22 poslanců KSČM bylo proti.

12. schůze PSP/ duben 1999

Schůze, projednávající souhlas s pozemními tranzity, přistáváním vojenských letadel a pobytem příslušníků ozbrojených sil členských států organizace Severoatlantické smlouvy přes a na území ČR v souvislosti s operacemi NATO v bývalé Jugoslávii a v okolních zemích, byla opět prostorem pro vyjádření se k otázce agrese NATO proti SRJ.

Členové PK opětovně analyzovali situaci z hledisek mezinárodního práva, etiky, ekologie, historie, etnografie, ekonomie, a vystoupili zejména proti charakteru akcí, útokům na civilní cíle a nevojenské průmyslové objekty.

Souhlas s návrhem vlády vyjádřilo 145 poslanců: 50 ČSSD, 18 KDU-ČSL, 59 ODS, 18 US.

13. schůze PSP/ květen-červen 1999

Klub KSČM podpořil novelu zákona o zaměstnanosti, upravující výši podpory v nezaměstnanosti, zaměstnávání cizinců, zamezující diskriminaci z důvodu pohlaví, věku, pracovního zaměření, z důvodu národnosti, zdravotního stavu apod. a stanovující sankce. V rozpravě členové PK analyzovali vývoj nezaměstnanosti v ČR, její regionální rozložení i posilování dlouhodobé nezaměstnanosti. Upozornili na iniciativu klubu KSČM na postupné snižování pracovní doby jako faktor eliminace nezaměstnanosti a požadovali zvýšení prostředků na státní politiku zaměstnanosti a zřízení fondu zaměstnanosti. Zabývali se rovněž problematikou nezaměstnanosti mládeže, hlavně absolventů škol. Ke všem uvedeným problémům předložili pozměňovací návrhy.

K uvedené problematice se vázala i písemná interpelace na ministra práce a sociálních věcí ve věci zaměstnávání nových absolventů vysokých škol.

Přijetí návrhu zákona podpořilo 158 poslanců: 63 ČSSD, 23 KSČM, 19 KDU-ČSL, 36 ODS, 17 US.

Při projednávání bezpečnostní strategie ČR PK konstatoval své zásadní výhrady k této otázce, kterými jsou zejména nekritické hodnocení výchozího stavu, podcenění prevence a jednostrannou preferenci armády. Upozornil na to, že dokument, korespondující s novou strategií NATO, je zásadní i pro orientaci naší zahraniční politiky a vyvolá změny v Ústavě. Opomíná však definovat národní zájmy a rizika ke členským zemím Aliance i k ostatním státům, které nahrazuje ztotožněním s politikou NATO.

PSP pak navrhla vládě materiál přepracovat, což podpořilo 101 poslanců: 22 KSČM, 9 KDU-ČSL, 55 ODS, 15 US.

Zásadní stanovisko klubu KSČM ke Zprávě vlády o stavu české společnosti ji označilo za málo kritickou a věcnou a analyzovalo hlavní problémy naší současnosti a úkoly vlády při jejich realizaci. Zabývalo se pak podrobněji situací v oblasti sociální, mezinárodní politiky a ekonomikou a její transformací.

PSP přijala usnesení, v němž konstatovala, že se se zprávou vlády seznámila a vyzvala vládu, aby svou další nečinností nepřispívala k prohlubování problémů ČR.

Pro takové stanovisko hlasovali 94 poslanci: 5 KSČM, 17 KDU-ČSL, 58 ODS, 14 US.

Sněmovna zamítla návrh KSČM na novelu zákoníku práce, ve kterém navrhuje řešit nezaměstnanost zkrácováním pracovní doby obdobně jako v řadě zemí Evropské unie. Realizace návrhu by přinesla i postupné vyrovnávání našich cen a mezd s úrovní EU.

Návrh na zamítnutí novely podpořilo 128 poslanců: 45 ČSSD, 12 KDU-ČSL, 55 ODS, 16 US.

14. schůze/červen 1999

Schůze projednávala vyslání průzkumné roty a dopravního letounu An-26 Armády ČR do operace JOINT GUARDIAN. Klub KSČM proti tomu výrazně vystoupil, kritizoval zejména, že jde o aktivity nikoli ve prospěch vojenských jednotek SFOR, ale ve prospěch NATO. Celkově je z daného přístupu chápáno OSN jako zbytečný přívěsek NATO. Navrhli vyslání jednotky protichemické ochrany, která by se podílela na likvidaci ekologických škod pod vedením KFOR a celkové podřízení 150 vojáků nikoli velení NATO, ale velení vojsk KFOR. V závěrečném slově bylo konstatováno, že jde o neodpovědný přístup vůči vlastnímu státu a státnímu rozpočtu.

Vyslání uvedených jednotek podpořilo 122 poslanců: 35 ČSSD, 17 KDU-ČSL, 56 ODS, 14 US.

15. schůze / červen-červenec 1999

Sněmovna projednala a schválila sérii vojensko-branných zákonů, komplexně reagujících na vstup ČR do NATO. Mimořádný dopad na občanskou veřejnost mají zejména zákon o rozsahu branné povinnosti, zákon o průběhu základní nebo náhradní vojenské služby a vojenských cvičení, který určuje pravidla chování nejen občanů s vojenskou povinností, ale všech občanů především v období mimořádných opatření, s jejichž přijetím PK KSČM souhlasil. Klub KSČM nemohl podpořit zákon o ozbrojených silách, který řeší u koncepci armády, Hradní stráž a Vojenské kanceláře prezidenta republiky, ani zákon o zajišťování obrany ČR, jehož přijetí komunističtí poslanci odmítli především vzhledem k tomu, že obsahuje předpoklad realizace politiky NATO.

Návrh zákona o branné povinnosti podpořilo 171 poslanců: 62 ČSSD, 22 KSČM, 16 KDU-ČSL, 56 ODS, 15 US.

Zákon o ozbrojených silách svými hlasy prosadilo 151 poslanců: 63 ČSSD, 17 KDU-ČSL, 56 ODS, 15 US.

Pro zákon o zajištění obrany republiky hlasovalo 158 poslanců, proti bylo jen 22 poslanců za KSČM.

Klub KSČM podpořil možnost zjednodušeného nabývání státního občanství osobám žijícím na území ČR, kteří se okamžikem rozpadu Československa dostali do postavení osob bez našeho státního občanství.

Zákon byl přijat hlasy 114 poslanců: 66 ČSSD, 17 KSČM, 17 KDU-ČSL, 1 ODS, 13 US.

PK však odmítl hlavně vzhledem k obavám o možné další restituční požadavky navrácení státního občanství osobám žijícím v zahraničí, kteří pozbyli občanství v době od 25.2.1948 až 28.3.1990. Přijetím zákona se opouští princip jediného a jednotného státního občanství ČR. Dvojitý občanství je přitom zdrojem střetů často protichůdných státních, hospodářských a jiných zájmů, v mezinárodních vztazích se proto považuje za nežádoucí.

Zákon podpořili 103 poslanci: 67 ČSSD, 17 KDU-ČSL, 2 ODS, 17 US.

Klub KSČM podpořil přijetí Evropské sociální charty, která je významnou součástí procesu evropské integrace a evropského sociálního zákonodárství. Jeho součástí je mj. závazek usilovat o plnou zaměstnanost, zajistit rovné příležitosti a zvýšit peněžitou pomoc v mateřství. V rozpravě však klub upozornil na některé dodatkové protokoly k dokumentu, jež nebyla součástí schvalovacího procesu (např. protokol o kolektivních stížnostech, zajištění práv tělesně nebo duševně postižených osob na odbornou přípravu k výkonu povolání).

Přijetí dokumentu podpořilo 127 poslanců: 70 ČSSD, 22 KSČM, 17 KDU-ČSL, 1 ODS, 17 US.

PSP po úspěšném projednání ve Sněmovně a vrácení Senátem přijala novelu trestního zákona, předloženou klubem KSČM, která upravuje působnost lesní, vodní, myslivecké a rybářské stráže a stráže ochrany přírody a jejich zvláštní ochranu státem.

Pro přijetí zákona hlasovalo 112 poslanců: 70 ČSSD, 24 KSČM, 17 KDU-ČSL, 1 ODS.

Sněmovna v 1. čtení odmítla novelizovat podle návrhu poslanců za KSČM zákon o státní sociální podpoře. Hlavním cílem novely bylo zjednodušit administrativu spojenou s poskytováním dávek a odstranit její hlavní zápory (enormní zátěž žadatelů o dávky, nefunkčnost testování příjmové situace osob samostatně výdělečně činných, nedostatečná sociální progresivita systému atd.). Aktuálnost systémových změn podporuje i rychle narůstající počet žadatelů o testované dávky, který s ohledem na prognózovaný vzestup nezaměstnanosti bude dále zesilovat.

Návrh KSČM proto obsahoval přeřazení dětského přídatku z testovaných do netestovaných dávek státní sociální podpory, snížení frekvence prokazování příjmové situace rodin u sociálního příplatku a příspěvku na bydlení na polovinu, zvýšení nominální hodnoty plošně vyplácených dětských přídatků na reálnou úroveň roku 1989 a zpřesnění konstrukce tzv. rozhodného příjmu rodiny. S ohledem k rostoucím nákladům na léky a další pacienty hrazené zdravotní péče návrh obsahoval zavedení nové adresné sociální dávky, tzv. zdravotního příplatku.

Pro zamítnutí návrhu hlasovalo 135 poslanců: 58 ČSSD, 9 KDU-ČSL, 56 ODS, 12 US.

PSP vyslovila souhlas s návrhem zákona o opatřeních ve vztahu ke Svazové republice Jugoslávie, jímž se ČR připojuje k sankcím Evropské unie, vyhlášeným v dubnu 1999. V současnosti Evropská komise analyzuje, jakým nevhodnějším a nejschůdnějším způsobem sankce zrušit. Návrh je proto postaven na principu zmocnění vlády sankce zavádět, měnit, pozastavovat a rušit.

Klub KSČM s návrhem vyjádřil nesouhlas. Kritizoval přístup české politické reprezentace k problému i celé válce na Balkáně. Sankce proti Jugoslávii přitom prohlubují prostor pro růst lokálních nacionalismů a nemají žádné pozitivní efekty. Jsou navíc projevem politiky dvojího metru, ke kterému by se ČR neměla propůjčit. Cílem EU by mělo být stabilizovat občanský život a udělat tak kroky ke stabilitě Balkánu, ve které sankční režim nemá místo.

Pro zamítnutí návrhu hlasovalo jen 24 poslanců za KSČM.

Poslanecká sněmovna velkou většinou hlasů schválila návrh dílčí novely zákona o sociálním zabezpečení, předloženou třemi komunistickými poslanci a poslancem US, která má pomoci rodinám, které pečují o své postižené dítě i poté, co dosáhne 18 let.

Drobná úprava má zajistit, že postižený i po dovršení plnoletosti bude moci až šest hodin denně pobývat v denním stacionáři či jiném odborném zařízení, aniž by rodina ztratila nárok na státní finanční příspěvek. Současné znění zákona totiž předpokládá, že pokud mají mít rodiče na tento příspěvek nárok, musí o postiženého staršího 18 let pečovat 24 hodin denně, 365 dní v roce. Postiženému nová úprava umožní navštěvovat aspoň v omezeném časovém rozsahu odpovídající denní zařízení a pečujícím dá možnost v jeho celodenním zatížení provést nutné domácí práce a trochu si odpočinout od duševní zátěže, kterou péče o postiženého představuje. Novela, kterou nyní posoudí ještě Senát a prezident, by měla vstoupit v platnost 1. dubna příštího roku.

V hlasování ji podpořilo 157 poslanců: 64 ČSSD, 19 KSČM, 14 KDU-ČSL, 1 nezařazená, 48 ODS, 13 US.

Zpráva o činnosti senátorů

V roce 1996 v senátních volbách byli za senátory zvoleni dva členové KSČM, v roce 1998 další dva, tzn., že v současné době je KSČM zastoupena v Senátu čtyřmi členy. Byl vytvořen "klub senátorů KSČM", i když jednací řád Senátu, který byl přes protesty komunistů schválen, neuznává náš klub a nadále diskriminuje nezařazené senátory.

Veškerá činnost senátorů je ve srovnání s poslanci rozdílná, a to z důvodu jiné funkce Senátu. Přes značné problémy, které jsou senátoři nuceni řešit, podařilo se získat určitý respekt především ve výborech, ale i při jednání pléna.

1. Zastoupení senátorů v orgánech KSČM

- ÚV KSČM
- krajské rady
- účast senátorů na jednáních

2. Jednání klubu a příprava na jednání pléna se v současném období dostává na vyšší kvalitativní úroveň. Dochází k sjednocování stanovisek k hlasování v plénu, za vystoupení ve výboru nese odpovědnost každý senátor. Aby nedocházelo k rozdílným stanoviskům senátorů s poslanci, je sledováno hlasování poslanců k jednotlivým zákonům nebo novelám.

3. Legislativní iniciativy klubu

Dle jednacího řádu má legislativní iniciativu 10 senátorů a Senát jako celek, proto 4 senátoři za KSČM nemohou podat návrh na přípravu nebo novelu zákona. 1 senátor se podílel na práci skupiny, která iniciovala novelu zákona.

4. Mimoparlamentní činnost senátorů

Všichni senátoři se podílejí na činnosti ve svém obvodu, po dohodě se účastní i výjezdních zasedání v ostatních částech republiky. Účast na mimoparlamentních celorepublikových aktivitách je totožná s poslanci. Senátoři KSČM se angažují i v jiných oblastech:

- 2 starostové obcí (neuvolnění)
- 4 členové obecních nebo městských rad, městského zastupitelstva, okresního shromáždění

- 1 člen ÚV KSČM
- 1 starosta hasičů
- 1 zástupce starosty OV hasičů
- 4 členové dozorčích rad
- 1 člen Rady pro národnosti při Úřadu vlády ČR
- 4 členové skupiny česko-slovenského přátelství v Senátu
- 1 člen mezinárodního projektu "Začít spolu" a další aktivity vyplývající z angažovanosti v místě bydliště, okresu.

5. Mediální politika

Prezentace probíhá především v Haló novinách, Naší pravdě, okresních periodikách, účasti na diskusních pořadech v rozhlase, občas i televizi.

6. Zapojení senátorů do výborů v Senátu:

Jaroslav Doubrava	-	výbor ústavně-právní	výbor imunitní a mandátový
Ladislav Drlý	-	výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu	člen podvýboru pro energetiku
Rostislav Harazin	-	výbor pro zdravotnictví a sociální politiku	člen stálé komise Senátu pro práci kanceláře Senátu
Antonín Petráš		výbor petiční, pro lidská práva, vědu, vzdělávání, kulturu	člen Komise pro Ústavu ČR